

Ateitininkų Jubiliejus

Šiomet švenčiame 30 metų Ateitininkų veiklos S.Paulyje sukaktį ir 70 metų jubiliejų Ateitininkų gimimo. Šiom sukaktim atžymėti leidžiame šį specialų M.L. numerį. Pristatome skaitytojams ateitininkų idealus, principus, istoriją, veiklą ir žymesnius asmenis.

Nors ateitininkai S.Paulyje neatliko išskirtinai didžių darbų, arba, kaip lietuviai sako "nenuvertė kalnų", bet visi sutiksime, kad savo jnašu bent kiek praturtino lietuviškos kolonijos gyvenimą.

S.Paulyje gyvenančiam, garbingam žilaplaukiui Dr. Elizieju Draugeliui, tauriam Lietuvos sūnui, pirmųjų ateitininkiškos dvasios dienų, kūrėjui, mūsų gili pagarba.

Prel. Pijui Ragažinskiui, ateitininkiško idealo sėjėjui S.Paulyje, kurio dėka prieš 30 metų mūsų organizacija pradėjo čia veikti, mūsų dėka.

Kun. Juozui Šeškevičiui, Dédei Juozui, mūsų nenuilstamam ir pasišventusiam dvasios vadui, atvykusiam į mūsų tarpą prieš 26 metus, dėkojame už darbą ir globą. Jo jnašas labiau praturtino mūsų gyvenimą ir įprasmino mūsų veiklą. Prašome Dievo, kad jam suteiktų sveikatos ir ištvermės tęsti šį darbą toliau.

Ne vieni dirbome, ne vieni veikėme. Mūsų seneliai, tėvai, globėjai, mokytojai, bendradarbiai ir rėmėjai buvo su mumis ir visuomet mums padėjo. Be jų talkos nebūtume sulaukę 30 metų Jubiliejaus. Jiems, mūsų nuoširdus ačiū!

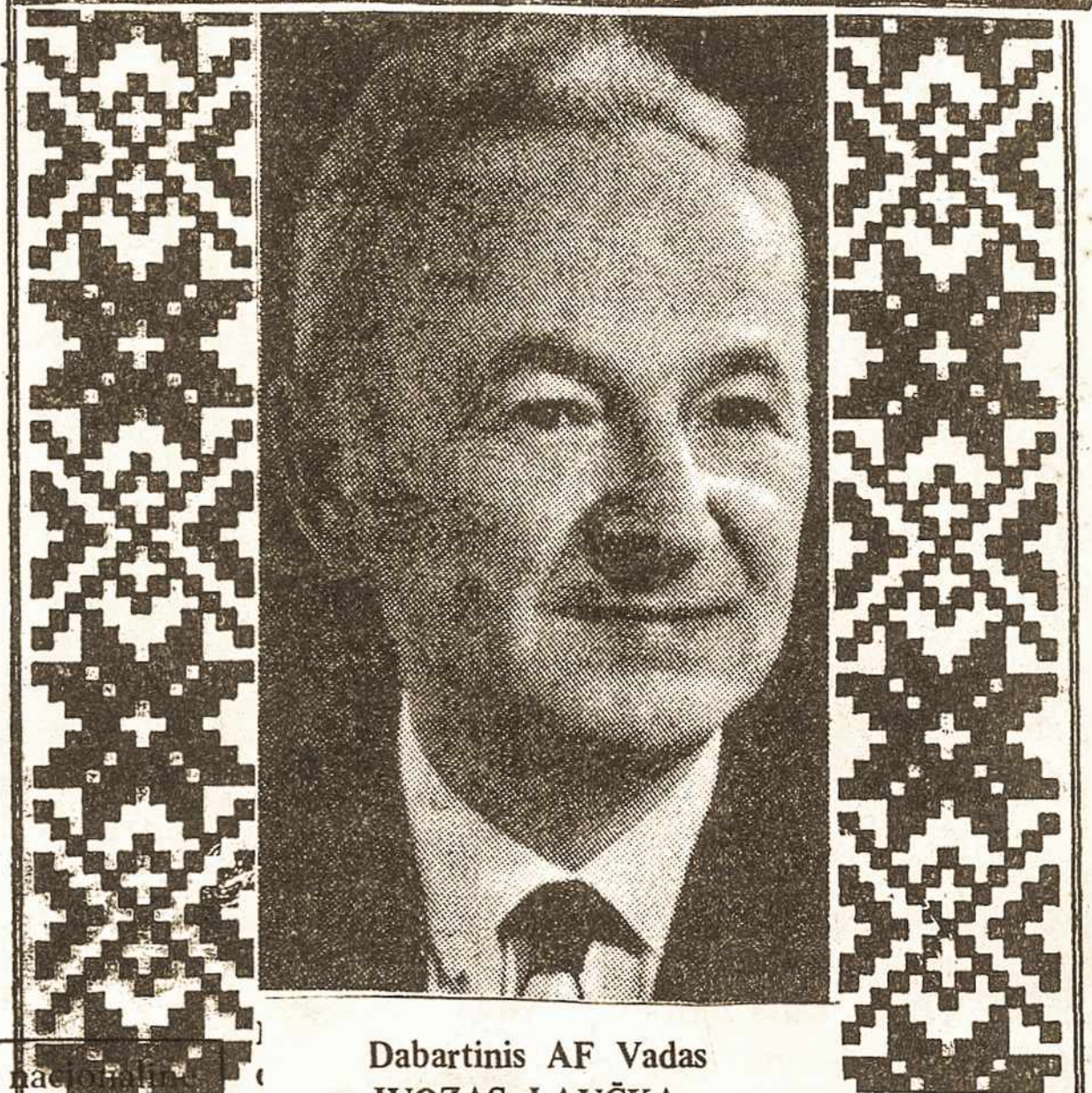
Visiems At-kų kūrėjams, idealų vygdytojams, kovotojams už lietuviškos ir katalikiškos dvasios išlaikymą Lietuvoje, reiškiamo pagarbą. Lenkiame galvą prieš tuos šimtus ar tūkstančius paaukojusius savo gyvybę už ateitininkiškas vertybes.

At-kų Federacijos valdybai J.A.V-bése siunčiame mūsų padėką už paramą, veikimo pavyzdį ir veiklai paskatinimą. Dėkojame už bendradarbių atsiuntimą stovyklos metu. Jūsų darbas yra tikras paminklas, lietuviškos kultūros ir dvasios išlaikyme ir ugdy-me, tremtyje.

Mes džiaugiamės kukliais, nuveiktais darbais ir skatiname ne tik tęsti, bet ir plėsti šį darbą jaunuolių tarpe, nes mūsų idealas yra vertas gyvuoti žmogaus ir žmonijos gerovei.

S.Paulo AT-KAI

Lietuvos nacionalinė
M.Mažvydo biblioteka

Dabartinis AF Vadas
JUOZAS LAUČKA

ATEITININKŲ ORGANIZACIJOS KILMĖ IR ESMINIŲ BRUOŽŲ SANTRAUKA

Ateitininkų organizacijos pradžia siekia carinės – rusų, priespaudos metus, kuomet rusai siekė sunaikinti Lietuvos religinį, tautinį ir kultūrinį charakterį. Lietuviai studentai, kurie mokėsi Maskvoje, įsteigė pirmą slaptą draugiją 1886 m., norėdami palaikyti lietuvių ir prieštarauti rusų priespaudai. Šį pavyzdį pasiekė Kauno Kunigų seminarijos klierikai (1888 m.) ir Mintaujios gimnazistai (1890 m.). Uždarus būrelius turėjo klierikai Seinuose, kunigai–akademikai Petrapilyje, Varšuvos, Tartu (Dorpat) ir Petrapilio lietuviai studentai. Šveicarijos Fribourge buvo įsteigta "Rūtos" draugija (1898 m.) ir Belgijos Louvaine – "Lithuania" (1909 m.). Po 1905, beveik kiekviename gimnazijoje veikė slapti moksleivių būreliai.

1909 m., dėl saugumo, buvo nutarta padaryti visos šios slaptos veiklos centru Louvaino (Belgijos) universitetą, kur jau veikė draugija "Lithuania". Buvo parengtas įstatų projektas, kuriame organizacijos tikslas štai ko siekė: "Padėti katalikams studentams sąmoningai suvartoti jų mokslo jėgas ir sutvarkyti jiems skiriamą medžiaginę pašalpą, kad gerai pasirengtų prie kultūros darbo Lietuvoje". (At. 20, jubl.Nr.113). Tokiu būdu, 1910 m. Louvaino Universitete buvo sudaryta pirmoji sąjungos valdyba iš Jurgio Galdiko (pirm.), Prano Kuraičio (sekr.), Antano Malinauskio (ižd.) ir Antano Viskantos (nario). 1911 m. įvyko pirmoji sąjungos konferencija, išrinkusi naują valdybą iš studijuojančių Maskvoje Prano Dovydaičio (pirm.), Elizejaus Draugelio (ižd.) ir Antano Kauno (sekr.).

Nuo 1910 m. Kauno moksleiviai pradėjo leisti rankraštinį laikraštį, kurio vardas buvo "Ateitis". Bet, jau planavo išleisti spausdintą laikraštį ir ši svajonė išsipildė, kai pagaliau buvo nutarta leisti priedą prie "Draugijos" laikraščio.

Šiam laikraščiui buvo panaudotas vardas "Ateitis" ir pirmas numeris išėjo Vasario mėn., 1911 m. prie "Draugijos" 50 numerio.

"Ateitis" tapo moksleivių vienybės centru, ir katalikai moksleiviai pradėjo vadintis ateitininkais. "Ateitininkų" vardu, buvo parašyta ir pirmoji programinė deklaracija.

Šio šimtmečio pradžioje įvyko didelis pasaulėžiūros perversmas, kuris vedė prie materializmo, neigiančio žmogaus atgamtinę ir dievišką prigimtį. Todėl, šalia tautiškumo išlaikymo klausimo, kilo reikalas kovoti prieš

Ryškesni At-kų Veidai

ATEITININKAI vedami savo idealų ėjo į visas gyvenimo sritis, davė savo įnašą lietuviškam menui, literatūrai, mokslui, visuomenei ir politikai. Čia supažindiname su keliais žymesniais ateitininkais.

Arkivyskupas Mečislovas Reinys
Vilkaviškio Vyskupas
pagelbininkas. Vilniaus Arkivyskupas. Bolševikų nukankintas Vladimiro Kačėjime.

Vyskupas Vincentas Borisevičius
Telšių Vyskupas, bolševikų nužudytas, antrosios okupacijos metu.

Vyskupas Vincentas Brizgys

Antanas Deksnys
Vakarų Europos lietuvių vyskupas

Prof. Stasys Šalkauskis
Ateitininkų Federacijos vadovas 1927-30
Filosofijos profesorius,
'Gyvosios Dvasios' Sąjūdžio puoselėtojas.

Prof. Pranas Dovydaitis
Ateitininkų Federacijos vadovas 1921-27

Mokslininkas, profesorius, ministeris pirminkas, daugeliui laikraščių ir žurnalų redaktorius ir leidėjas. Pirmasis ATEITIES redaktorius, moksleivių globėjas. Mirė nukankintas Sibire. Gimęs toje pačioje parapijoje, kaip ir Dėdė Juozas.

Prof. Kazys Pakštas
Ateitininkų Federacijos vadovas 1930-40
Geografas, profesorius, Lietuvoje ir Amerikoje, visuomenininkas, politikas. "Pasuksim Lietuvos laikrodį pirmyn" šūkiu autorius.

Dr. Adolfas Damušis
Ateitininkų Federacijos vadovas 1946-52
Chemikas, profesorius, visuomenininkas. Laikinoje Lietuvos Vyriausybėje Pramonės ministeris, vienas iš VLIKO steigėjų. Dabar At-kų Tarybos Pirmininkas.

materialistinę ideologiją, kuri vedė prie religijos sunaikinimo. Todėl, katalikiškasis lietuviškas jaunimas griežėsi gintis nuo materializmo įtakos stipriai laikydamasis religinių tiesų.

Tokioje aplinkoje išryškėjo At-ky PRINCIPAI, kurie išreiškė kelią gyvenimo tikslui pasiekti. Šie principai buvo ir yra: šeimyniškumas, tautiškumas, katalikiškumas, visuomeniškumas ir inteligentiškumas. Bendrai pabrėšime kiekvieno reikšmę.

ŠEIMYNIŠKUMAS — šio principo pripažinimas reiškia, kad at-kas jaučia šeimos svarbą, asmeniniam ir visuomeniam gyvenime, nes šeimoje glūdi viso gėrio ir blogio sėkla. Vaikų auklėjimas ir tėvų pavyzdys, nulems visuomenės ateitį.

TAUTIŠKUMAS — kaip gimtoji kalba, taip tauta yra natūraliai surišta su žmogaus gyvenimu. Tautos kalbą, papročius, meną, at-kai siekia ugdyti ir išlaikyti.

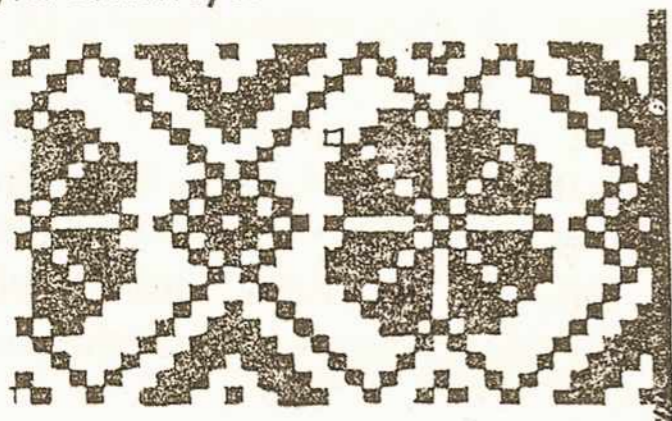
KATALIKIŠKUMAS — šiuo principu at-kai pripažįsta Dievo ir žmogaus santykiavimą ir per religinę praktiką nori pasiekti savo paskutinę paskirtį, tai yra, amžinybę. Ir, apaštališkai, tam tikslui palenkti nutolusius brolius.

VISUOMENIŠKUMAS — žmogus negyvena vienas ir todėl visuomenė reikalauja, kad kiekvienas išpildytų savo pareigą, pagal savo gabumus. At-kai stengiasi būti visuomeniškai veiklūs ir naudingi,

INTELIGENTIŠKUMAS — ir protinis išsilavinimas padeda žmogui geriau suprasti patį save, kitus ir gyvenimą ir naudingiau veikti visuomenei. Todėl at-kai siekia aukšto mokslo, asmens tobulumo sau ir visuomeniškam viekimui praturtinti.

At-ky **ŠŪKIS** yra "Omnia instaurare in Christo", tai reiškia "Visa atnaujinti Kristuje". Šūkio autorius yra apaštalas šv. Povilas. Anuo metu buvo krikščionių šūkis pagoniškame pasaulyje. Šio šimtmečio pradžioje, moderniškasis pagoniškumas pasireiškė materializmo pavidalu. Šiam tikėjimo priešui atsispirti, vėl šis pats šūkis buvo panaudotas popiežiaus šv. Pijaus X, savo pirmoje enciklikoje (1903 m.), kurioje ragino krikščionis atsinaujinti religiniai, doriniai ir socialiniai.

Iškilmingo pasižadėjimo metu yra kalbamas At-ky **CREDO**, kuris išreiškia gily pasitikėjimą Dievu. Žodžiai yra sekantys:

Ryškesni At-ky Veidai

Simas Sužiedėlis
Ateitininkų Federacijos
vadas 1952-63
Istorikas, profesorius,
redaktorius.

Dr. Juozas Girnius
Ateitininkų Federacijos
vadas 1963-67
Filosofas, daugelio filo-
sofinių kangu autorius.
'AIDU' redaktorius.

Prof. dr. Justinas Pikūnas
Ateitininkų Federacijos
vadas 1967-73

Dr. Petras Kisielius
Ateitininkų Federacijos
vadas 1973-77

Aleksandras Stulginskis
Pirmasis Lietuvos
Prezidentas.

Prel. Mykolas Krupavičius
Krikščionių Demokratų
Lideris. Lietuvos Sei-
mo Atstovas. Žemės
Ūkio ministeris. Lie-
tuvos Žemės Ūkio re-
formos autorius ir
pravedėjas. Ilgame-
tis VLIKO pirminin-
kas.

Partizanas Juozas
Lukša - Daumantas,
Knygos 'PARTIZANAI
UŽ GELEŽINĖS UŽDAN-
GOS' autorius.

Kun. Stasys Yla
Ateitininkų Federacijos
dvasios vadas

Kun. dr. Kęstutis Trimakas
„Ateities“ vyr. redaktorius

ISPAŽISTAME Tave, didysis mūsų Atnaujintojau, / Kristau, Žmogau, Dieve. / Visa tebūna perkeista tavyje ir per tave, / Nes ką padės mums ir mūsų draugams, / jei kiti gyvens be tavo šviesos, / be tavo teisingumo ir meilės!

Kaip upė teka mūsų džiaugsmas, / su visais kartojant: / Visa, o visa atnaujinti tavyje. Mūsų širdis virpa, pagalvojus apie tavo karalystę žemėje. / Mūsų valia nerimsta, / – veržiasi aukoti tau, kas šventa mūsų jaunystėj: / tau gyventi ir tau gyvenimą palenkti.

Kas girdi mūsų balsą / ir kas lydi mūsų žingsnius, / težino:

Ateitis turi būti visa su tavim, / nes be tavęs nėra ateities, mūsų Kristau, / mūsų Broli, mūsų Valdove. Amen.

Tai yra neapsakomai graži malda, kupina tyros meilės Dievui ir jaunatviško entuziazmo palenkti Aukščiausiam Gėriui visas jėgas.

At-kų HIMNAS buvo parašytas A. Žalvarnio (kun. Jurgis Tilvytis), kuris buvo pasižadėjęs sukurti himną, jeigu jam tektų pamatyti at-kų darbus. Dalyvavęs vienam at-kų susirinkime, pajuto jaunimo entuziazmą ir pramatymą saulėtos ateities. Parėjęs namo, parašė himną, kuriam muziką sukūrė Č. Sasnauskas. Žodžiai yra šie:

Kas gi ten aukso spindulius beria
Ko taip nušvito rytai ateities?
Širdys it rasą gaivinančią geria,
Sieloj tvirtybė ir galia vilties.

Lietuvą Dievas apveizdi ir gina,
Amžiais suvargusios jos neapleis:
Ateičiai dvasios galiūnus gamina
Vesdamas juos stebuklingais keliais.

Tilkit, nutilkit, kurie prieš dievybę
Bandėt kovoti viešai ar slaptai.
Mūsų idėjos: tikybos brangybė,
Mokslas, dorumas, tautos reikalai.

Ateitį regim tėvynės laiminga,
Šviečia mums kryžius ant mūs vėliavos:
Stokime drąsiai į kovą garbinga,
Dirbkim, kovokim dėl Lietuvos.

(Naudotasi Ateitininkų vadovu)

TILTAI IR SIENOS

P.Magdalenos Vinkšnaitienės mintys, skaitytos At-kų kursuose 1962 m.

Tiltai jungia, o sienos skiria. Per upes tiesiami tiltai, kad sujungti abu krantus ir būtų galima keliauti iš vienos pusės upės į kitą. Gi sienos atskiria vieną patalpą nuo kitos. Mūrai ir tvoros statomi apsaugai, izoliacijai.

Tai ši yra tiesioginė tiltų ir sienų prasmė.

Pažinkime tiltus ir sienas dvasine prasme.

Pagal Seną Įstatymą, kai Dievas išvarė

Adomą iš Rojaus, suiro tarp jų tas tiesioginis ryšys arba tas tiltas, kuris juos jungė. Paskui Dievas siuntė žemėn savo Sūnų, kad tą ryšį vėl atnaujintų – tiltą atstatytų.

Kai Abelis užmušė savo brolių Kainą, tuo įvykiu jis savo sieloje pasistatė sieną, nes ėmė visų bijoti.

Pranašai prieš Kristaus užgimimą kalbėjo: "Taisykite kelią Viešpačiui", t.y. laukite Jo ir tieskite dvasinius tiltus.

Amžių bėgyje vyko nuolat, dvasinių tiltų griovimas, o vietoj jų statymas sienų religiniame, socialiniame bei politiniame gyvenime. Pv. Liuterio 95 tezės 1517 m., Masonų judėjimas 1717 m. Komunizmo pradžia 1917 m. ir kt.

Mūsų laikais mes visur matome ar jaučiame tiltus ir sienas.: tarpe tėvų ir vaikų, tarp draugų, tarp kaimynų visuomeniniame gyvenime, o taip pat ir politiniame. Juk visi karai – tai nutrūkusio dialogo arba sugriuvusių tiltų tarpe valstybių rezultatas.

XX amžiaus žmonės labai susirūpinę savo gerbuviu mokslu, išradimais, kitomis planetomis, bet dažnai užmiršta save – savo dvasinį gyvenimą. O žmogaus dvasia yra nepalyginamai turtingesnė už vandenyno gelmes. Žmogus – tai pats didžiausias nežinomas.

Sunku pažinti žmogų. Galime kiek daugiau pažinti tuos žmones, su kuriais daugiau bendraujam. Pv. tėvai – vaikus, mokytojai – mokinius, kunigai – parapijiečius. Sunku pažinti naujai sutiktą visai svetimą žmogų. Kodėl?

Mat žmonės yra nevienodi, kaip tie medžiai miške: vieni augant gavo daugiau saulės spindulių, kiti mažiau, vienu gilesnės šaknys, kitų platesnės šakos. Sakoma, kad medį pažįstam iš lapų ir vaisių, o žmogų iš kalbos ir iš darbų. Bet žmonių kalba visiškai pasitiki sunku, nes nežinia kiek joje yra tiesos ir kiek melo. O juk visi moka meluoti. Kai kurių žmonių širdies gelmėj yra tiek daug blogio, kad labai iš-

sigastume, jei galėtume tai aiškiai pamatyti. Bet visuomet yra ir gero.

Kodėl vienus žmones mėgstame, o kitus ne? . Todėl, kad mes patys susidarėme tokią nuomonę apie juos. Ir ne kartą tenka vėliau tą nuomonę pakeisti. Todėl nesiskubinkim kitus žmones vertinti ir teisti, kad nesuklystume. Žinokime, kad nėra absoliučiai blogų žmonių, lygiai – kaip nėra angelų Žemėje. Tas pat žmogus tą pačią dieną yra nevienodas, nes jo nuotaika greitai keičiasi pagal aplinkos įvykius, orą, sveikatą, amžių ir kt.

Kodėl žmogus toks nevienodas? Mat jis į viską reaguoja, kadangi turi protą, valią ir mintis, kurių greičio jokie mokslininkai nepajėgia išmatuoti. Žmogus išgyvena nuolat įvairius jausmus: baimę, meilę, neapykantą, džiaugsmą, liūdesį ir t.t. Todėl žmogus čia linksmas dainuoja, čia tuoj susirūpinęs dejuoja. Be to, žmogų veikia jo prigimtis, auklėjimas, gyvenimo sąlygos, jo charakteris, religija ir pan. Tas pats žmogus savo namuose vienoks, svečiuose – kitoks, darbe vienoks, atostogose – kitoks. Mergaitės pasikeičia prieš berniukus, o berniukai prieš mergaites.

Išvada: Žmonės pažinti yra labai sunku. Jeigu šiais laikais yra tiek daug skyrybų šeimose, tai svarbiausia priežastimi psichologai pripažįsta faktą, kad jaunuoliai per mažai prieš vedybas pažino vienas kito charakterį.

Kas padeda statyti tiltus tarp žmonių? Pirmiausia – tai draugiškumas, kuris išsina iš žmogaus prigimties. Žmogaus vertė yra dvasioje, iš žmones jungia dvasinės vertybės. Kokios? – nusižeminimas, kantrybė, ramumas, atleidimas, santūrumas ir pan. Šitos vertybės padeda žmonėms gražiai sugyventi šeimoje ir visuomenėje.

O kas atitolina mus vieną nuo kito? – Yra kai kuriuose žmonėse visa eilė aštrių būdo ypatybių, kurių niekas nemėgsta: užsispyrimas, išdidumas, piktumas, pavydas, ambicija ir pan. Jos žmones veda į konfliktus, nesutarimus, ginčius, barnius ir net į teismą.

Visi mes turime ir gerų ir blogų būdo ypatybių. Vienos jų yra paveldėtos o kitos širdyje išaugintos arba "priskabino" gyvenimo aplinkybėms susidėjus. Visi mes turime stengtis ugdyti gerąsias būdo ypatybes, kurios padės tiesti tiltus į žmones ir darbas organizacijose bus lengvesnis ir produktyvesnis. Gi blogasias – reikia stengtis slopinti, kad jos kuo mažiau pasireikštų ir tokiu būdu turėtume kuo mažiau dvasinių sienų aplink mus.

Tai yra ypatingai svarbu ateitininkams – jaunimui, kurio šūkis yra "Visa atnaujinti Kristuje". Jaunimui, kuris yra mūsų tautos gražiausias žiedas.

Julija ir dr. Eliziejus Draugeliai

ATEITININKŲ PIRMIEJI METAI S. PAULYJE

Menu At-ky pirmąsias veiklos dienas. Dėl mūsų jauno amžiaus ir nepatyrimo, ši veikla buvo kukli bet mums labai reikšminga.

V.Zelinos klebonas, kun. Pijus Ražinskas pakvietė kelis jaunuolius kurie lankė gimnaziją, sudaryti At-ky grupę. Mums, tais laikais, šios organizacijos tikslai nebuvo labai aiškūs, bet mes labai mėgdavome susitikti su jaunuoliais ir jaunuolėmis, kurie priklausė šiai grupei ir susirinkimai buvo nekantriai laukiami. Svarbūs mūsų kolonijos asmenys, kaip Dr. Draugelis ir Prof. Stonis atvykdavo į mūsų susirinkimus pakalbėti apie At-ky pradžią Lietuvoje ir papasakoti apie jų veiklą šioje organizacijoje.

Šiai mažajai grupei susidarius, pradėjome visi kartu lankyti lietuvių namus, gimtadienių ir kitų suėjimų progą. Tokiu būdu, gražių, jaunų ir linksmų At-ky būrelis susipažindavo su tėvais ir šeimomis. Tėvams patikdavo jų vaikų bendravimas šioje aplinkoje. Klebonui Pijui kviečiant ir raginant, naujiems jaunuoliams prisijungiant, būrelis pradėjo didėti.

Mūsų pirmoji stovykla buvo 1952 metais, Suarão pajūryje. Tuo metu, ten buvo tik traukinių stotis ir mažas viešbutis, kuriame apsistojome. Sekančiais metais kartu su mumis stovyklavo a.a. Mons. Miliauskas ir keli tėvai. Pirmos kelionės buvo traukiniu paskui važiuodavome mašinomis iš "Circulo Operário", per pajūrį, nes nebuvo grįsto kelio į Suarão.

1954 m. atvyko kun. Juozas Šeškevičius, Dédé Juozas, jaunas energingas, atsivežė naujų minčių ir veiklos patyrimo. Sukūrėme tautinių šokių grupę, vadovaujamą p. J. Guigos ir chorą, vedamą mok. E. Kilčiauskaitės.

Kitose vilose, jaunimas taip pat pradėjo organizuotis ir sudaryti tautinių šokių grupes, kurios atvykdavo į Vilą Zelina, Jaunimo Šventės progą.

Metai bėgo ir moksleiviai tapo studentais. Iš berniukų ir mergaičių išaugo vyrai ir merginos. Laikas nesustojo, bet nenutraukė draugystės ryšių, kurie dar ir šiandien mus jungia.

Dabar, minint S.Paulo At-ky 30 metų įkurimo jubiliejų, yra malonu matyti ir žinoti, kad daug jaunuolių baigė aukštus mokslus ir užima atsakingas vietas įvairiose įstaigose ir jmonėse.

Manau, kad kiekvienam iš mūsų, naujų dienų moksleiviai, veikla ir įvykiai turėjo didelės įtakos gyvenime.

Juozas Vaikšnoras.

ATEITININKIŠKO GYVENIMO PRISIMINIMAI

Buvau įpareigota parašyti ką nors įdomaus, juokingo, pagaliau ką atsimeinu apie anų laikų S.P. at-ky veikimą.

Mūsų grupė bendravo daugiau kaip 10 metų. Taip ir buvo, gal ir daugiau kaip 10 metų.

Įsikūrėme prieš maždaug 25 metus ir buvome kartu iki maždaug 13 metų atgal. Tai yra gana ilgas laikas ir nelengva apie tai ką parašyti, nes:

KAS ĮDOMAUS ATSITIKO? — Vis — kas mums buvo įdomu.

KAS BUVO JUOKINGA? — Visur atrodavome juokams motyvą.

KĄ ATSIMENU? — Tiek daug — Taip gera buvo.

LIŪDNI ĮVYKIAI? — Tikrai tada, kai dėl įvairių priežasčių keli mūsų mylimieji draugai turėjo nuo mūsų atsiskirti.

Per visą šį laiką daug narių perėjo per mūsų eiles. Vieni tikrai pradžioje bendravo, kiti vėliau įsijungė, ir dar buvo daug tokių, kurie tik retkarčiais pasirodydavo. Bet toji pagrindinė grupė, manau galime taip pavadinti, per visą šį laiką neišsiskyrė.

Ką mes per visą šį laiką darėme? Pradžioje, atsimeinu, dar buvome visi labai jauni (11,12 ar 13 metų amžiaus) susirinkdavome senoje ramovėje — viena salė už bažnyčios, prie mokyklos. Išsivalydavome ir sutvarkydavome ramovę, lošdavome ping-pongą, dainuodavome, skaitydavome. Būdavo susirinkimo rimta dalis ir Dédé Juozas visados mums užduodavo kokį nors darbą.

Vėliau susirinkimai būdavo sekmdieniais, po 9 val. mišių, kurių metu mes visuomet gieddavome. Kuopos susirinkimai buvo vieną kartą į

mėnesį, bet kituose sekmdieniuose susirinkdavome choro repeticijai.

Be to, dalyvaudavome įvairiuose parapijos parengimuose. At-kai kermošiuose visuomet turėjo savo "barracą", kuriuose darbuodavosi tam, kad sutelktų lėšų parapijos reikalams. Būdavo taip pat išvykos ir kitos programos.

Bet ne tik prie lietuvių veikėme. Padėdavome parapijai ir kituose reikaluose. Pavyzdžiui, "Campanha de Natal dos pobres". Kalėdų laikas, šeštadienis, žiūrėk — bažnyčios šventoriuje pasirodo at-ky grupė, apsikrovusi visokiais paketais, pakiečiukais. Iš kur grįžta? Ką nešasi? Grįžta iš Zelinos gatvių, kuriose aplankė beveik visas šeimas, prašydami maisto rūbų ir kitų reikmenų, dėl biednuomenės. Taip pat, negaliu atsiminti su koku reikalu, bet patekome net į V.Prudentės "favelą".

DAINUODAVOME. Kaip mėgome dainuoti! Mūsų choras nebuvo iš tobuliausių, bet mes, ir ypatingai mūsų mokytoja, stengdavomės. Mums labai patikdavo dainuoti.

ŠOKOME TAUTINIUS ŠOKIUS. Vienu laiku turėjome didelę ir gerą šokių grupę ir mokytoją. Pavyzdžiui, Sadutę šokdavome net ir 16 mergaičių. O Malūnas! Kada mokinomės Malūną šokti, žinote, kaip visados, taip ir tada, vieną kartą neateina vienas į repeticiją, antrą kartą kitas, trečią kartą trūksta muzikanto ir t.t. Todėl, kada visi susirinkdavo, p. Guiga ir pats D. Juozas mūsų taip anksti neišleisdavo, reikėjo progą panaudoti ir repeticijos tęsdavosi iki vėlaus vakaro. Žiūrėk, jau keletas tėvų ateina savo vaikų ieškoti: jau pikti; bet biškį pabūdavo ir matydavo visų pastangas ir širdis suminkštėdavo. Kiti tėvai, geriau sakant, motinos, nedrįsdavo atvykti, tai kada vaikai pareidavo namo, gaudavo bartis. Sekančią dieną, ateidavo D. Juozas į namus ir viskas išsiaiškino. Taip atsitikdavo ne tik su šokiais, bet ir su vaidinimais. Esu tikra, kad geriausi vaidinimai buvo pastatyti šiam laikotarpyje.

DÉDÉ JUOZAS GAVO MAŠINĄ IŠ ŠIAURĖS AMERIKOS.

Neatsimeinu kokia marka buvo, bet tais laikais mažai kas iš mūsų turėjo namuose mašiną ir toji, kurią D. Juozas gavo, buvo tokia graži, tokia patogi — kaip mums buvo gera ja važinėti! Tai buvo pradžia mūsų lankymosi į kitas vilas. Pažinome daug jaunimo. Keletą kartų aplankėm Dr. Draugelį ir žmoną ir daug kitų lietuvių, kurie toliau gyveno.

PIRMOJI JAUNIMO ŠVENTĖ

Kas dalyvavo, esu tikra, negali užmiršti, kas nedalyvavo, prašau įsivaizduoti. Vila Zelinos bažnyčia pilnutėlė žmonių; dauguma, jaunimas su tautiniais drabužiais. 9 val. ryto, Mišios. Po mišių agapė. Seselių salė pilna stalų, kartoju – pilna stalų paruoštų ir apkrautų skanumynais. Prie tų stalų, lietuviškas jaunimas iš Zelinos, Mokos, Parque das Nações, Bom Retiro, Moinho Velho, Vila Anastácio ir iš kitur. Visi linksmai pusryčiauja ir skamba daina. Kaip gera susitikti su visais, tais neseniai pažintais iš visų S.Paulo kraštų! Tą pačią dieną, po pietų, vaidinimas, kuriame visas tas jaunimas dalyvauja. Nelengva D.Juozui tiek daug jaunimo sukoordinuoti.

Po vaidinimo pasilinksminimas, šokiai. Šokame "Ragučius", "Noriu miego", "Bitute pilkoji", "Sėjau rūtą" ir taip pat tų laikų moderniškus šokius – boleros, valsas, sambas. Kaip laukdavome šokių!

MŪSŲ STOVYKLOS

Pirmoji stovykla buvo Suarão. Manau, kad buvo nemažiau kaip 50 jaunuolių. Maudėmės, žaidėme, klausėmės paskaitų. Būdavo laužas, partizanų kapas, talentų vakaras. Visoms šioms pramogoms reikia paruošti programą. Manau, kad mes niekadoms neužmiršim numerio, kurį parodė "pinkis dešimt pinkto kambario berniukai". Rašydavome laikraštėlį, kuriame registruodavome visus nuotykius.

Vėliau stovyklavome p.p. Šišlių vasarvietėje, Ubatuboje, neišpasakyto grožio vietoje. Pirmą kartą į ten važiuojant, beveik negrįžome. Laivelis, kuris vežė mūsų bernelius, apvirto ir nedidelis mergaičių laivelis negalėjo visus sutalpinti. Jūra buvo pikta, vėjas smarkiai pūtė, kilo bangos. Vanduo veržėsi į laivelį iš viršaus ir iš apačios. Išsigandome, metėme maistą, sumažinti laivelio svorį. Ir visoj šitoj panikoj viena draugė verkia nuskendusio lietsargio. Buvo tikrai baisu. Po pusantros valandos, ačiū Dievui, pasiekėme krantą. Kaip gera jausti žemę po kojų, supras tik tas, kurs pergyveno. Buvo labai tamsu, nelabai orientavomės, kur esame. Pamatę nebaigtą namą, jame prisiglaudėme. Laimė, kad kas nors dar turėjo sausų dėgtukų. Sukūrėme ugnį – reikėjo šilumos, nes buvome šlapi. Prie ugnies, laukdami aušros, dainavome. Ryte suradome kelią į stovyklavietę. Nedaug teliko maisto. Virėme sriubą net iš "jabuticaba", ir žinote, kad buvo skani. Stovykloje patys gaminome maistą, plovėme indus ir palaikėme namų švarą.

KITI UŽSIĖMIMAI.

Šventėse irgi turėjome prie visko prisidėti: pakvietimus platinti, salę paruošti, stalus puošti, dainuoti, vaidinti, šokti, ir po visko, salę išvalyti. Gal dėlto mes taip vertinome paskutinę švenčių dalį, tai yra pasilinksminimus.

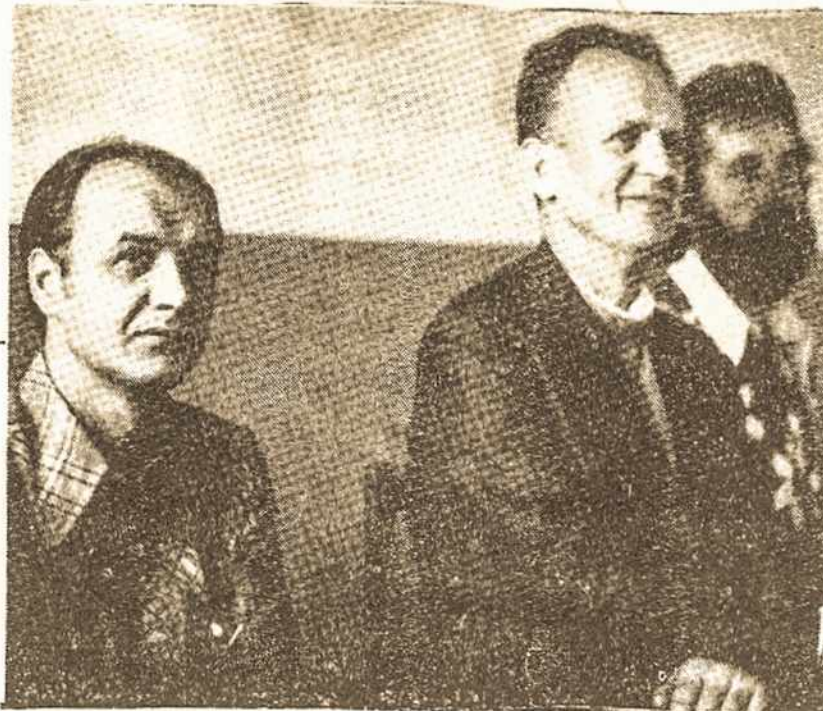
Be to, prisidėjome prie spaudos, redagavome "Jaunystės Aidą", "Mūsų Lietuvoje", dalyvavome "Radijo Valandėlėje" ir bendrai visose religinėse ir tautinėse šventėse.

IŠVADA

Grupė gyveno tiek metų kartu. Mus jungė bendras idealas. Mus visada jungė bendras DARBAS. Ir svarbiau už viską, turėjome stiprią ranką, kuri kai kada turėjo mus stumtelėti į darbą. Ta ranka mus laikė visą laiką: tai buvo mūsų mylimo ir gerbiamo dvasios vado Dėdės Juozo ranka.

Jeigu kitiems mūsų veikimas nedaug reikė ar atrodė beprasmis, mūsų gyvenimui šie metai buvo ir yra labai, labai svarbūs.

J.Jurgelevičiūtė Cascardi

São Paulo atetininkų susirinkimo, įvykusio Pasaulio Lietuvių Jaunimo Trečiojo Kongreso metu, dalyviai: K.Miliauskas, kun. J. Šeškevičius. A.Sliesoraitis

ŽODIS TARTAS

AT-KŲ JUBILIEJINĖS VAKARIENĖS

PROGA – 1980 m., birželio mėn. 14 d.
(pasakytas Lucijos M.Jodelytės Butrimavičienės)

*Mielas dvasios vade Dėde Juozai;
Mielos Nerijos Ansamblio dainininkės;
Mieli draugai At-kai;
Mieli svečiai:*

Mes šį vakarą susirinkome paminėti S.Paulo At-kų 30 metų veiklos ir 70 metų At-kų įsisteigimo.

Seniai, prieš 70 metų, at-kų įkūrimo proga, jaunas idealistas Dr. Eliziejus Draugelis buvo vienas iš šios organizacijos steigėjų. Dabar jis, nors gyvena S.Paulyje, dėl amžiaus negalėjo čia atvykti. Bet atsiuntė mums linkėjimų ir

saldumynų. Šiam iškiliam at-kų organizacijos asmeniui mūsų gili ir nuoširdi pagarba.

Visi esame labai patenkinti, nes šia proga galėjome susitikti su draugais, kurių jau daug metų buvome nematę, ir taip prisiminti jaunystės pražydėjimo įspūdžius ir pergyvenimus.

Prisimename prel. Pijų Ragažinską, kuris 1950 metais įsteigė at-kų kuopą S.Paulyje ir kleboną kun. Juozą Šeškevičių, kuris nuo 1954 metų su at-kais nenuilstamai, ir su nepaprastu dideliu idealizmu dirba. Už visa, ką per šiuos metus jie jaunimo širdyse įdiegė, teatylgina jiems Dievas!

Prisiminkime mūsų šūkį "Visą atnaujinti Kristuje", kuris duoda mūsų gyvenimui didelę ir amžiną prasmę, nes atnaujinti Kristuje reiškia ieškoti tobulumo ir būti Kristaus skelbėju žemėje.

Prisiminkime mūsų principus: Katalikiškumas, šeiminiškumas, tautiškumas, visuomeniškumas ir inteligentiškumas, kurie ugdo mus pilnutinėmis asmenybėmis. Religijoj, šeimoj, tautoj, visuomenėj ir kultūroj, mes bręstame ir išvystome visas mūsų jėgas savo ir artimo labui.

Per šią eilę metų mes turėjome daug bendradarbių, talkininkų, mokytojų ir globėjų, kuriems dėkojame už materialinę ir moralinę paramą. Ypatingai dėkojame seneliams ir tėveliams, kurie nenuilstamai mūsų veiklą palaiko ir remia. Negalime pamiršti šios šventės šeiminių, kurios kartu su Dėde Juozu taip kruopščiai jau trys dienos kaip dirba. Todėl, visiems ir visoms, mūsų didelis, nuoširdus lietuviškas ir ateitininkiškas ačiū.

Šia proga prisimename taip pat mūsų drauges Liuciją Šukytę, Gražiną Gudavičiūtę ir Genę Klišytę, kurios kartuėjo su mumis ateitininkišku keliu, o dabar jau amžinybėje. Joms mūsų ilgesys, malda ir tylos minutė.

Taip pat prisimename kitus at-kus, kurie dabar gyvena Šiaurės Amerikoje, su kuriais teko dirbti. Jie yra: Romas ir Laimutis Dovydaičiai, Irena ir Julija Šimonytės, Dalia, Giedrė ir Gražina Valeikaitės, Regina ir Zita Levickaitės, Danutė ir Nijolė Bortkevičiūtės, Eugenijus Ivanauskas ir Jurgis Mošinskis. Argentinoje gyvena Antonia Sejūnaitė. Jie sužinoję apie mūsų šventę, mintimis yra su mumis.

O mes, čia susirinkę, žiūrime vienas į kitą ir stebimės metų įneštais ženklais ir prisimename praėjusius laikus. Kalbame apie visus kitus draugus, kurie negalėjo ar nenorėjo čia atvykti. Visa tai yra gera mūsų širdžiai.

Baigiant, prisiminkime, kad geras atkas yra geras žmogus. GARBĖ KRISTUI!

ASMENYS PERĖJĘ PER S.P.AT-KŪ
EILES – VIENI IŠ JŲ ŠIANDIEN PA-
GAL GALIMYBES, ATEITININKIŠ-
KOJE VEIKLOJE DALYVAUJA, KI-
TUS GYVENIMAS ATITOLINO.

Prel Pijus Ragažinskas
Ateitininkų
įsteigėjas S.Paulyje.

Audra Antanaitytė Catafay
Asta Vinkšnaitytė
Albinas Seliokas
Albertas Tijunėlis
Antanas Petroff
Augustas Zaluba
Ana Maria Leskauskaitė
Andrius Balčiūnas
Antonia Rakietytė
Antanas Sėjunas
Antanas Aleknavičius
Antanas Zabiela
Apolonia Deveikaitė
Antanas Tamaliunas
Aldutė Boguslauskaitė
Arlete Dilytė Siliskienė
Audra Vosiliūtė
Antanas Kairys
Aldona Zapareckaitė
Amelia Jokubauskaitė
Alexas Sprindys
Antanas Tyla
Ademaras Lapienis
Ana Emilia Silickaitė Barbosa
de Barros
Algirdas Pumputis

A A

Mūsų draugėms : LIUCIJAI ŠUKYTEI, GĖNEI KLIŠYTEI ir GRAŽINAI
GUDAVIČIŪTEI ir mok. JADVYGAI VALEIKIENEI, amžinybėn iškelia-
vusios, mūsų ilgesys ir malda.

S. Paulo At-kai

Algirdas Sliesoraitis
Arūnas Steponaitis
Alfredo Griškoniš
Claudio Alionis
Constantino Dzenkauskas
Cristina Alionytė
Beržas Gudavičius
Bruna Jermalavičiūtė
Birutė Balčiūnaitė
Deise Trojeckaitė
Eduardo Vinkšnaitis
Eduardo Zalandauskas
Emīlia Bertaškaitė Dominican
Eugenio Zalandauskas
Edson Meskelė
Elisabete Tamaliunas
Estácio Roberto Kilčiauskas
Estacia Sivinckaitė Nenartonienė
Edi Tamašauskas
Francisco Šukys
Francisco Nelson Satkūnas
Gilberto Dilys
Gražina Kubiliunaitė
Gilberto Dargevičius
Geny Žarkauskaitė
Helena Seliokaitė
Helena Parselytė
Helena Butvidaitė
Helena Norbutaitė
Helena Misiuta
Helena Petroff Pakalnienė
Irene Bilevičiūtė
Irene Adomavičiūtė Kuniškienė
Irene Jurgelevičiūtė Tubelienė
Ivone Šakaitė
Irene Šukytė
Irene Maksimavičiūtė
Irene Laucytė
Irene Saldytė Bendžiuvienė
Juozas Tijūnėlis
Joana Satkunaitė
Joana Bratkauskaitė Recchioni
Julia Kraujalytė
Jonas Vingrys

Julia Aškinytė
Juozas Bertaška
Janina Mišinskaitė
Juozas Bielskis
Jonas Adomavičius
Julius Tijunėlis
Janete Paukštytė
Juozas Vaikšnoras
Jonas Paulo Silickas
Jonas Romas Klimavičius
Julia Jurgelevičiūtė Cascardi
Julia Tylaitė
Kazimieras Milauskas
Kazimira Deveikytė Klimašauskienė
Luiz Faria
Leonardas Mitrulis
Leonas Meškauskas
Liudvika Mošinskaitė
Laima Voliuliūtė Adomavičienė
Lidia Petraitytė
Lucia M.Jodelytė Butrimavičienė
Mindaugas Gorauskas
Marcelina Šataitė
Marlene Tamaliunaitė
Marytė Aleknavičiūtė
Milda Jodelytė
Marisa Danielytė
Milda Černauskaitė
Mario Stankevičius
Nijolė Vinkšnaitytė Žalkauskienė
Nilas Danielius
Nardis Antanaitis
Neide Kuzmaitė Kazlauskienė
Nancy Trojeckaitė
Oswaldas Pikūnas
Oswaldas Pakalnis
Oswaldas Švitra
Oswaldas Dominican
Olga Pauloff Žabielienė
Onofre Kindurys
Ona Balčiūnaitė
Petras Bilevičius
Paulo Verbickas
Paulo Faria
Paulo Nedzvéga

"Nulinkusios varpos"

"Mediniai dalgiai ir grėbliai klevo"

Anų metų jaunieji

Paulo Rakauskas
 Petras Petrokas
 Petras Makuška
 Paulo Šukys
 Petras Paulius Rukšėnas
 Roberto Girckus
 Ricardo Tijunėlis
 Roberto Pavilionis
 Radvilas Gorauskas
 Roberto Petrokas
 Roberto Faria
 Ricardo Norkus
 Rosa Tubelytė
 Lopes
 Roberto Bratkauskas
 Romualdo Guiga
 Ricardo Mažeitis
 Romualdo Pakalnis
 Ricardo Petraitis
 Roberto Kazlauskas
 Rymantė
 Steponaitytė
 Romas Saldys
 Sergio Pilipavičius
 Silvia Boguslauskaitė Miconi
 Silvia Bendoraitytė Machado
 Stasys Raulušaitis
 Sofia Polikaitytė Saura
 Terezinha Ivanauskaitė Simoni
 Tereza Aleknavičiūtė
 Teklė Mačiulevičiūtė
 Vicente Bilevičius
 Vitor Pavilionis
 Vera Aleknavičiūtė
 Verissimo Vaičiūnas
 Vera Lúcia Faria
 Vicente Vitor Banys
 Vitas Klimavičius
 Vanda Pilipavičiūtė
 Vitas Kilotaitis
 Verônica Pranckevičiūtė Medveder
 Vygaudas Navickas
 Vytautas Bacevičius
 Venina Vrubliauskaitė
 Vanda Misiunaitė Stankevičienė
 Vitas Mikalkėnas
 Vitas Girčys
 Wilma Šimonytė
 Wilma Klišytė

PIRMININKAI

Albinas Seliokas
 Antanas Tyla
 Augustas Zaluba
 Irena Šimonytė
 Juozas Tijunėlis
 Juozas Vaikšnoras
 Kazys Milauskas
 Nardis Antanaitis
 Oswaldas Švitra
 Prans Šukys
 Romas Dovydaitis
 Vygaudas Navickas

IŠVYKĖ NARIAI

Aldutė Norbutaitė (JAV)
 Antonia Sejunaitė Checanovski (Arg.)
 Dalia Valeikaitė (JAV)
 Danutė Bortkevičiūtė (JAV)
 Giedrė Valekaitė (JAV)
 Gražina Valeikaitė (JAV)
 Irena Šimonytė Baleišienė (JAV)
 Julia Šimonytė Kaulienė (Kanada)
 Jurgis Mošinskis (JAV)
 Laimutis Dovydaitis (JAV)
 Leokadija Aleknavičiūtė (Portugalija)
 Mauricio Kazlauskas (Kanada)
 Nijolė Bortkevičiūtė (JAV)
 Regina Levickaitė (JAV)
 Romas Dovydaitis (JAV)
 Sandra Kindurytė (JAV)
 Zita Levickaitė (JAV)

Choro Vedėja

p. Elvira Kilčiauskaitė Beluocci

Mokytojai ir Bendradarbiai

p. Halina Mošinskienė
 p. Antanina Gudavičienė
 p. Bronė Kazlauskienė (KANADA)
 a.a. p. Jadvyga Valeikienė
 p. Marija Kindurienė
 p. Regina Juraitienė
 p. Jonas Kaseliūnas

BENDRADARBIAI DVASIOS VADAI

kun. J. Giedrys
 kun. A. Saulaitis
 kun. H. Šulcas

Globėjai

p. Magdalena Vinkšnaitienė
 Irena Šimonytė Baleišienė
 Julia Tylaitė
 Sandra Saldytė

Neskaitant kunigų,**AT-KAI atvykę iš Lietuvos**

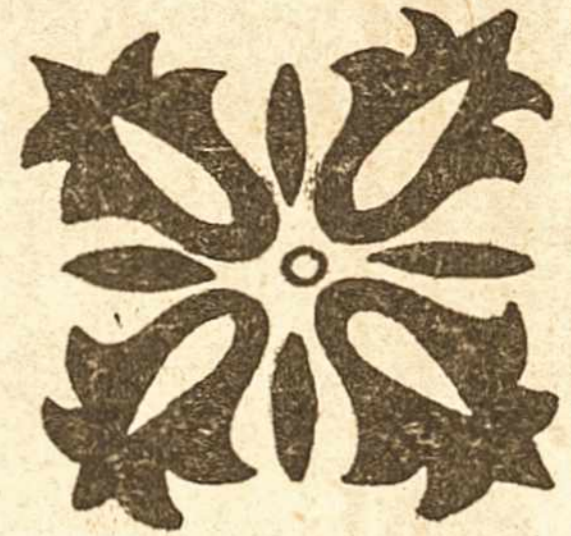
Dr. Eliziejus Draugelis
 p. Julia Draugelienė
 prof. Antanas Stonis
 p. Magdalena Vinkšnaitienė
 p. Stasė Steponaitienė
 raš. Karole Pažeraitė (JAV)
 p. Mikalojus Ivanauskas (JAV)
 p. Paula Rimšienė

Ilgametis Tautinių Šokių Mokytojas

p. Julius Guiga (dabar gyv. Venecueloj)

akordijonų orkestras

EM PORTUGUÊS NR. 15 (44)

Suplemento de

MŪSU LIETUVA NR. 48 (1683) 1980.XII.4

*
**"AT-KAI" — UMA ORGANIZAÇÃO
 LITUANA HÃ 30 ANOS NO BRASIL**

Esta organização foi fundada na Lituânia em 1910. Comemora, portanto, este ano, 70 anos de existência. A organização começou a funcionar no Brasil em 1950.

Dentre as diversas causas, que propiciaram o aparecimento do movimento, destaca-se o sentimento patriótico despertado principalmente entre os estudantes. Este sentimento colocou-se contra o opressor, tendo como objetivo o renascimento da nação e a continuação da cultura cristã na Lituânia.

Nesta época, a Lituânia estava ocupada pelos russos. Os jovens tinham que freqüentar universidades fora do país. Isto foi criando um sentimento nacionalista muito forte, somado a uma revolta contra o opressor, que cada vez mais dificultava as condições de estudo, de trabalho dos estudantes e do povo lituano em geral.

Este movimento foi de encontro ao ideal de independência de toda a nação. O movimento foi tomando vulto e contagiando os estudantes da Lituânia e os estudantes lituanos do exterior.

As bases do movimento foram se consolidando. Os at-kai começaram a editar um jornalzinho "Ateitis". "Ateitis" significa futuro, e é com o futuro que se preocupam os at-kai até hoje. Estar sempre um passo à frente, antever o futuro e se preocupar em construir bem melhor o presente para um futuro melhor.

Os at-kai escolheram como lema: "Sempre renovar em Cristo, servindo a Deus e à Pátria".

O movimento cresceu e tornou-se uma organização. Dividiu-se em 3 setores: colegiais, universitários e formados.

A organização atualmente preocupa-se com a formação do indivíduo e, nas suas atividades,

engloba todos os elementos, desde que haja uma conscientização e um ativismo do próprio indivíduo.

No seu trabalho os at-kai baseam-se em 5 princípios:

catolicismo, patriotismo, intelectualidade, comunitarismo e familiaridade.

Isto posto, espera-se que um at-kas seja uma pessoa consciente e incansável patriota, um católico responsável, uma pessoa culta, ativa dentro da comunidade e uma pessoa bem preparada dentro de sua profissão.

Citamos, para finalizar, as palavras de um jovem at-kas, de 20 anos de idade, morto em 1941 na cidade de Telšiai, na Lituânia. Na sua cela foi encontrado um objeto com as seguinte palavras gravadas:

"Morrem as idéias por quem ninguém morre".

Sandra Saldytė

AT-KAS — ateitininkas
 AT-KAI — ateitininkai

CARTAS DOS LEITORES

Sr. Redator,

eu penso que o atual suplemento em português do jornal "Mūsų Lietuva" está tal como eu gosto, i.e., cultura lituana e aulas de lituano para os iniciantes.

Apenas quero deixar aqui uma sugestão, a de se colocar algumas notícias da colônia, tanto de âmbito mundial como nacional e uma pegue-na seção de pasatempo do tipo palavras-cruzadas em português da cultura lituana e ou história lituana.

A.V.

MARIJA GIMBUTAS ARTE FOLCLÓRICA LITUANA

Tradução de R. Steponaitytė

A MÃE TERRA OU A GRANDE MÃE

A terra possui o mistério da vida eterna; ela continuamente produz o milagre de ressurreição e de mágica transformação. Ela deve ser venerada para que a vida possa ser perpetuada de geração em geração.

Quando consideramos todas as referências à veneração da terra, de todas as fontes disponíveis, sentimos que o território inteiro da Lituânia era sagrado. Ele era pontilhado de milhares de oratórios de cobertura piramidal, florestas sagradas, árvores e flores santas, colinas venerandas, pedras sagradas, rios, lagos e nascentes consagradas. A terra estava repleta de objetos visíveis do seu grande poder de geração. Estas provas da fecundidade da terra eram tratadas com amor e protegidas, e o seu número devia aumentar sempre. Ofertas ao poder da terra, isto é, os símbolos de fertilidade, como alimentos, pão, cereais, ervas, ou um feixe de centeio eram enterrados no chão, postos diante das pedras, presos a árvores ou colocados perto das fontes.

Das informações datadas do século 17, ficamos sabendo que os alimentos, moedas, roupa e lã eram oferecidos a pedras ou enterrados sob a mó ou o celeiro da fazenda. Ofertas em certas épocas do ano eram especialmente importantes e acreditava-se que se alguém se omitisse a cumprir estes deveres seria punido: seus membros, ou os de seus animais poderiam ficar paralizados: uma das serpente

paralizados; uma serpente poderia impedir a sua volta à casa; ou se atravessar no seu caminho bem na soleira da porta. Mesmo no nosso século, uma colina coberta de centenas de cruzeiros tinha uma grande veneração popular na Lituânia. Era chamada de "Colina das Cruzeiros", e o povo em massa convergia anualmente para a Cidade de Jurgaičiai, próximo a Šiauliai para trazer oferendas, fazer votos, etc..

A Terra era "A" Mãe: "Terra, minha mãe, eu nasci de suas entranhas, Você me alimenta, me carrega, e me enterrará após a minha morte." Estas palavras significativas, registradas na área de Salantai, podem ainda ser ouvidas em diversas variações no interior da Lituânia como prece ao solo. Entre a Mãe Terra e o ser humano existe um liame místico. De acordo com um dito popular: "Quem bater na sua mãe, a Terra não o receberá depois de morto, rejeitando-o".

A terra é mãe de toda vida: dos seres humanos, animais e plantas. O nome de "Mãe Terra" sobrevive nas crenças letonianas e canções folclóricas como ŽEMĖS MATE. Em outras variações dentro do folclore letoniano a Mãe Terra adquire também os conceitos de mãe das florestas, campos, fontes e rios. Na Lituânia, a divindade da Mãe Terra é chamada de ŽEMYNA, ŽEMYNĖLE, "Terra Mater"; uma espécie de divindade universal semelhante à Cybele ou Cybebe do Oriente Médio, ou Artemis da Grécia, ou Nerthus dos povos germânicos. ŽEMYNA era a grande deusa da natureza, que não era antropomórfica, e desse modo diferia de Isis, de Ishtar dos sumérios-acadianos, de Anat dos sírios ou cananeus, de Astarte, de Demétrio dos Gregos, de Britomartis e outras divindades semelhantes o homem.

Nos registros de costumes das regiões rurais, datados do século 17 e 18, ŽEMYNA é chamada também por nomes bastante pitorescos como ŽIEDKELE, "a que faz brotar", ŽIEDEKLELE, "a que faz florir" etc. Nas canções do povo, ŽEMYNA é muito frequentemente associadas com a vida das plantas, campos e colinas.

Žemynėle, mus kavok
Dirvas mūsų peržegnok,
Peržegnok girias, laukus,
Kluonus, lankas ir šlaitus.
(Zemynele, protegei
Campos nossos abençoa,
Bênção a caleiros, pastos,
Vales, campos e florestas.)

As crenças do povo lituano dão corpo ao sentimento de uma coesão e camaradagem muito íntima entre o homem e a terra, entre o homem e as plantas. O folclore se enriquece com mil comparações entre o homem e a natureza: o homem nasce da terra; os bebês emergem das fontes, lagoas, árvores e outeiros. Até bem recente, isto é no século 18, os lituanos costumavam fazer oferendas à Zemyna ao nascer de uma criança. Após a morte, o homem se reúne à terra para renascer mais tarde. O espírito da vida temporal (siela) se reúne com o Cosmos, enquanto a sua alma espiritual (vele) — a substância etérea separada, a sombra individual com as características peculiares do morto — é admitida no reino dos mortos ou condenada a vagar pela terra.

A reunião com a terra começa durante o enterro. A força vital separada do morto permanece no lugar do enterro e em volta dele, especialmente nas árvores, flores e grama que cresce no túmulo. As canções folclóricas apresentam ao morto a sua nova família formada de elementos do seu ambiente natural:

Žalias ažuolėlis tai bus jo tėvelis,
Baltos smiltikės tai bus jo mamuzė,
Žali klevėliai tai bus jo broleliai,
Baltos liepelės tai bus jo sesytės.

(O carvalho será seu paizinho,
As aréias sua mãezinha,
Seus irmãos bordões verdes em volta,
Suas irmãs brancas tília.)

A BEM-AVENTURADA UNIÃO DO CEÚ E DA TERRA

Já vimos como na arte pré-histórica dos povos, a pedra, o pilar, o tronco de árvore e flor eram cercados de animais masculinos, aves, machados, rodas, círculos, sóis e luas. O telhado cônico dos oratórios lituanos encimado pelo sol ou lua, e pássaros; serpentes subindo pelos lados do pilar; os motivos de brotos de plantas associados aos símbolos do céu. Elevando-se alto do chão, o oratório ou a cruz uniam o poder procriador da Terra com o poder estimulador de vida do Céu. Obviamente, são expressões do religioso intento de unir o homem com o cosmos. O sistema simbólico parece soar com as palavras de Goethe:

Wo Erd' und Himmel sich im Grusse seg-
nen da ist das Gottliche,
(Onde a Terra e o Céu em saudação se a-
bençoam — esta o Divino,).

Como este conceito está arraigado no passado sabemos pela arte pré-histórica, a verdadeira "escritura" das religiões antigas. Não há dúvida de que a adoração do Céu e da Terra como partes inseparáveis do universo era uma

característica dos lituanos de antigamente (isto é, do Baltico), bem como dos Indo-Europeus em geral. A sua antiguidade pode ser atestada pelos Vedas dos hindus, preservados oralmente e passados de geração em geração até serem anotados por volta de 1000 A.C.; cf. o capítulo de Atharva-Veda:

Ao Céu e à Terra

Ave Céu . Ave Terra .
Meus olhos são sol e eu respiro o vento
E meu corpo é terra.
Eu, que nunca fui dominado, eis que entrego
Minha Vida ao Céu e à Terra.
Exaltai-me a vida, a força, meus feitos, ações;
Aumentai meu saber e vigor.
Sejai meus guardiães poderosos.
Guardai-me, olhai-me
Vós, donos de vida, e seus criadores .
Fazei de mim a sua morada e não deixeis
O mal se aproxime de mim.

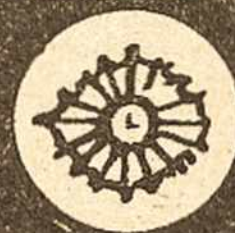
(A Bíblia do Mundo de R.O. Ballou, ed, de 1939).

Assim a paisagem da Lituânia pontilhada de oratórios de coberturas piramidais e cruces com discos do sol, é comparável às antigas pinturas de paisagens orientais, cuja base eram as crenças filosóficas quanto à origem do universo. Estas crenças afirmavam também que da união dos princípios masculino e feminino é que tudo surgiu à luz, e a pintura de montanhas envoltas em nuvens era a representação simbólica da união destes dois princípios.

BAGDONAS — A colheita

KALBĖK LIETUVIŠKAI!

Paruošė: Alf. D. Petraitis

DVI KAIMYNĖS

Dvi kaimynės kartą nutarė eiti į operą. — Reikia bent kartą išgirsti, ar tikrai ten taip gerai dainuoja, — sako Agota. Nutarta, padaryta. Ir štai šeštadienio naktį kaimynės jau sėdi trečioje eilėje.

Pirmo akto vidury Agota išsiima siūlą kamuolį, virbalus ir pradeda ramiai megsti.

— Ką tu čia dabar darai? — klausia Rūta. Ar negirdi, kaip gražiai dainuoja?

— Girdėti tai girdžiu, bet tos dainos man visai netrukdo megsti, — ramiai atsako Agota.

ŽODYNAS

kaimynas, -ė — vizinho, -a
nutarti — decidir
reikia — é preciso
bent — pelo menos
kartą — uma vez
išgirsti — ouvir
tikrai — de verdade
padaryti — fazer
nutarta — padaryta — dito é feito
šeštadienis — sábado
sėdėti — sentar
trečias — terceiro
eilė — fileira
vidurys — meio, metade
išsiimti — retirar
siūlai — fio, linha
kamuolys — bobina
virbalus — agulha de tricô
pradėti — começar
ramiai — calmamente
megsti — tricotar
klausti — perguntar
girdėti — ouvir

gražiai — bem
dainuoti — cantar
trukdyti — atrapalhar
atsakyti — responder

ATSAKYTI Į KLAUSIMUS

1. Kur nutarė eiti dvi kaimynės?
2. Kaip vadinosi tos kaimynės?
3. Kuomet jos nuėjo į teatrą?
4. Kur jos atsisėdo teatre?
5. Kuomet Agota pradėjo megsti?
6. Ką sakė Rūta?
7. Ką atsakė Agota?
8. Ar dainos jai trukdė?
9. Ar tu buvai operoj?
10. Ar tau patinka opera?

IŠVERSTI — TRADUZIR

1. Aš moku šokti, o tu?
2. Kas moka dainuoti?
3. Petras moka dainuoti ir šokti.
4. Ar tu moki vokiškai?
5. Kas moka skambinti gitara?
6. Mes nemokame ispaniškai.
7. Ar jūs mokate vairuoti?
8. Pasakyk, ar moki dainuoti?
9. Jis nieko nemoka, tiktai miegoti.
10. Reikia gerai mokėti kalbėti.

ŽODYNAS

šokti — dançar
dainuoti — cantar
vokiškai — alemão
skambinti — tocar
ispaniškai — espanhol
vairuoti — dirigir
pasakyti — falar, dizer
nieko — nada
miegoti — dormir
tiesa — verdade
tiktai — somente
kas jūsų? — quem de vocês?

ASMENYS, KURIE DABAR DAUGIAU AR MAŽIAU DALYVAUJA AT-KŲ VEIKLOJE:

Aleksandras Remenčius
Aleksandras Valavičius
Ana Beatriz Bendoraitytė
Ana Paula Tatarūnaitė
Audra Remenčiūtė
Audris Tatarūnas

Andrius Valavičius
Douglas Saldys
Elisabete Galinskaitė
Flavijus Bacevičius
Karolina Rubliauskaitė
Klaudijus Butkus
Kristina Valavičiūtė
Leonice Rubliauskaitė
Liucija Banytė
Maristela Žutautaitė
Milda Remenčiūtė
Nida Remenčiūtė
Nilza Guzikauskaitė
Osvaldas Galinskas
Paulius Jurgilas
Regina Remenčiūtė
Rikardas Bendoraitis
Robertas Saldys
Sandra Saldytė
Silvana Banytė
Sofia Žutautaitė
Stasys Žutautas

PIRMININKAI

Aleksandras Valavičius
Milda Remenčiūtė
Robertas Saldys
Sofia Žutautaitė

MOKSLEIVIŲ, AT-KŲ atsakymai į ANKETA

KLAUSIMAI:

- 1 – Kaip įsijungei į at-kų veiklą?
- 2 – Kaip ilgai esi at-kas?
- 3 – Kas tau labiausia patinka at-kų veikloje?
- 4 – Kaip įsijungei į lietuvišką veiklą?
- 5 – Kokios tavo mėgiamiausios dainos? Kiek dainų moki?

ATSAKYMAI:

- 1 – Po Lino Kojelio stovyklos pradėjau lankyti at-kų susirinkimus, ir po vieno metų tapau at-kė.
- 2 – Esu at-kė 2 metai ir pusė.
- 3 – Stovyklos
Milda Remenčiūtė, 16 metų, mokosi Visc. de Porto Seguro – 2 colegial.

- 3 – Stovyklos
- 4 – Pirmiau eidavau tik į minėjimus, paskui į pamokas, po to į stovyklas, vėliau prisidėjau prie choro ir įsijungiau į at-kus.
- 5 – "Gegutė raiboji", "Čigonai". Moku apie 30 dainų.

Regina Remenčiūtė, 13 metų, mokosi Visc. de Porto Seguro – 6 série.

- 3 – Stovyklos
- 5 – "Čigonai" ir "Aras". Moku apie 20 dainų.
Aleksandras Remenčius, 15 metų, mokosi Visc. de Porto Seguro – 8 série.

- 4 – Iš pradžių mano tėvelis prievarta vedavo į lietuviškus rengimus, kadangi aš nieko nepažinojau, tai man būdavo nesmagu. Sužinojau, kad 1978 m. bus stovykla ir prisirašiau. Man patiko ir nesigailėjau praleisto laiko. Pažinau geriau jaunimą, įsijungiau į chorą ir tapau at-kė. Taip prasidėjo mano dalyvavimas lietuviškoj veikloj.

Nida Remenčiūtė, 15 metų, mokosi Visc. de Porto Seguro – 1 colegial.

Linas ir Daina

Kojeliai

– stovyklų vadovai.

- 3 – Man daugiausia patinka stovyklos, nes ten galiu susipažinti su daug naujų žmonių, susidraugauti, praktikuoti lietuvių kalbą, išmokti Lietuvos istoriją, Be to, man labai patinka Lituania.

Audra Remenčiūtė, 15 metų, mokosi Visc. de Porto Seguro – 6 série.

- 1 – Pradėjau tuo pačiu laiku dalyvauti at-kų ir lietuviškoje veikloje. Tas buvo 1975 m. stovykloje.

Douglas Saldys, 17 metų, mokosi Objetivo – 3 colegial.

- 5 – "Šlama šilko vėjas", "Pražydo pirmos melsvos žibuoklės", "Kaip verkiančio smuiko". Moku virš 200 dainų.

Robertas Saldys (studentas), 20 metų, mokosi Escola de Engenharia Maua,

Argentinoje

MENAS S.P. AT-KŲ VEIKLOJE

Jaunimo šventėse ir kituose parengimuose, At-ku pastanomis, buvo pas-tatyti sekantys veikalai:

- 1 — Mes eisim motinos ieškoti — Juozo zuko
- 2 — Paparčio žiedas.
- 3 — Atžalynas — K.Binkio — rež. p.Va-siliauskas
- 4 — Lino žiedo daina.
- 5 — Sekminių vainikas — Gustaičio
- 6 — Nulinkusios varpos — H.Mošinskienės
- 7 — Joninių Ugnys — H.Mošinskienės
- 8 — Jūros Dukra — pagal Vaičiūno siu-žetą.
- 9 — Žydintis Vasaros Vėjas — Veličkos
- 10 — Šv. Kazimieras — Zdanavičius — rež. V.Tubelis
- 11 — Vincas Kudirka — Inčiūros (tremtyje atkurtas iš atminties)
- 12 — Supinsiu Dainužę (operetė) —mu-zika F.Strolis — paruošė mok.El-vira Kilčiauskaitė Belucci — (2 kar-tus).
- 13 — Lietuviškos Vestuvės — rež.p.Mag-dalena Vinkšnaitienė
- 14 — Subatos Vakarėlės — rež. p.M.Vin-lena Vinkšnaitienė
- 15 — Žvakydė — Škemos — rež. V.Tu-belis (3 kartus)
- 16 — Ilgesio Pasaka — pagal Puidos siu-žetą (Urugvajuje 2 kartus, Argenti-noje ir Brazilijoje po 1 kartą)
- 17 — Šiaurės Pašvaistė — Prano J.Nau-miestišio.

Veikalai, prie kurių nėra pažymėtas režisierius, buvo režisuoti Dédės Juo-zo.

Prie veikalų pastatymo prisidėjo tal-kininkai: a.a. P. Alfonsas Žibas (grimas), Vygaudas Navickas (dekoracija), p.Re-menčienė (rūbai ir perukai), Vincas Tu-belis (garsai ir grimas), M. Vinkšnaitie-nė ir I.Skurkevičiūtė (sufleriai), I. Ado-mavičiūtė Kuniškienė (muzika).

Ateitininkams, kaip artistai talkino p. A. Vinkšnaitis (dažniausiai), p. J. Bagdžius, plė Ona Matelionytė, p.Irenė Klišytė Belapetravičienė, R.Brazlaus-kas, P. Butrimavičius, E.Umaras, J.Ba-jorinas, Monica Stasiulionienė ir kiti.

Jaunimo Švenčių vaidinimuose, ma-sinėse scenose, su šokiais ir dainomis dalyvavo jaunimas iš kitų rajonų: Seno Malūno, Tautų Parko, B.Retiro ir V. Anastacio Dainose dalyvavo L.K.B-nės choras.

At-kai yra pastatę daug gyvų pa-veikslų įvairių tautinių ir religinių šven-čių proga.

At-kai turėjo savo chorą, vadovauja-mą p. Elviro Kilčiauskaitės Belucci,ku-ris per daugel metų dainavo lietuviškai visuomenei. Be to, šis choras giedoda-vo kas sekmadienį per 9:00 val. mišias.

Tautinių Šokių grupei daug metų va-dovavo p. Julius Guiga. Buvo ypatingai karštai publikos priimtas pirmas "Ma-lūno" pasirodymas. Taip pat buvo la-bai mėgiama "Sadutė". Be S.Paulo,tau-tinių šokių grupė pasirodė R.de Janei-ro lietuviams; Tautų šventėje, Maraca-nã stadione ir R.de Janeiro televizijoje.

Kuri laiką veikė taip pat, akordeonų orkestras, vadovaujamas Janetės Paukš-tytės.

Taip, pristatėme At-ku veiklą meno srityje.

Dr. ANTANAS MACEINA

filosofas, teologas ir poetas. Profesorius Lietuvoje ir Vokietijoje, daugelio kny-gų autorius, pats produktingiausias šios mokslo srities kurėjas iš lietuvių.

Laima Vosyliūtė—Adamavičienė

MANO PIRMOJI STOVYKLA

Tai buvo maždaug prieš 10 metų. Tada V.Zelinoje veikė jaunimo ir vai-ky kultūrinis sambūris "Žilvitis". Jam vadovavo mokytoja M.Vinkšnaitienė, Ji ir organizavo tą mažą stovyklą vyresnėms mergaitėms žilvitetėms, kurios mokė-jo gerai lietuviškai kalbėti. Stovyklos tikslas buvo paruošti mus ateitininkų įžodžiui ir ateitininkų šventės progra-mai.

Stovykla buvo ponų Šimonių ūky prie Santa Izabel miestelio. Ponas Ši-monis mus nuvežė ir parvežė su savo "perua". Jo ūkyje buvo didelis namas, upelis, daug medžių ir daug gėlių. Upe-lyje mes galėjome maudytis, bet van-duo buvo labai šaltas.

Mūsų grupę sudarė: Vanda Pilypa-vičiūtė, Arletė Dilytė, Verutė Alekna-vičiūtė, Nilza Guzikauskaitė, Claudete Kairytė, aš ir mano sesutė Audra, ku-ri atvyko vėliau su mano mamyte. Vis-kam vadovavo p. Vinkšnaitienė, o ma-no mamytė buvo stovyklos šeimininkė. Bet virtuvėje reikėjo dirbti visoms mer-gaitėms: plauti indus, skusti bulves, nuvalyti po kelias žuvis, (jas mums atnešė p. Šimonio brolis pagavęs upe-lyje ar ežerė). O kai vieną dieną suge-do šulinio bomba, tai visoms teko eiti su įvairiausiais puodais parsinešti van-dens iš šulinio, kuris buvo prie upe-lio apačioj. Paskui reikėjo lipti su van-deniu į statų kalną.

Stovykla buvo ten vieną savaitę. Jos programa buvo maždaug tokia: iš ry-to pakeldavom mažą lietuvišką vėlia-vėlę salėj ir giedojom Lietuvos himną. Paskui gėrėm kavą, tvarkėm namą, klo-jom savo lovas, šlavėm ir t.t. Paskui mo-kinomės ateitininkų istoriją, principus, himną ir kt. Ponia turėjo plokštelių su lietuviška muzika. Atsimenu, kad mokinomės dainuoti "Lietuva bragi" kartu su rankų judesiais. Po pamokos bėgom į upelį maudytis. Paskui pie-tūs. Ant stalo visada buvo daug gėlių ir daug valgių. Mes valgėm tikrai daug, ypač blynų. Claudetė labai mėgo žuvis, o Audra nenorėjo valgyti žuvies sriu-bos. Po pietų ėjom pasivaikščioti prie ežero (Igaratá) ir dainavom. Ten ma-tėm daug mažų laivelių. Paskui vėl mo-kinomės ir valgėm vakarienę. Vakaris karpėm 3 spalvų popierius; klįjavom ir darėm vėliavėles ir Kalėdų eglutei papuošimus, kuriuos parsivežėm į San paulį. Vakarai buvo labai linksmi — daug juokėmės. Prieš einant miegot dar reikėjo nuleisti vėliavėlę ir giedo-ti "Marija, Marija. . ."

Atsimenu, kad vieną vakarą Nilza, išėjusi į verandą, garsiai šaukė: "ponia,-lokys. . . ponia,—lokys. . ." Visos mer-

Sao Paulo, Brazilijoje moksleiviai Vasario 16 minėjime,

stovyklautojai po "grybu". Apačioje, rytmetinis

susimąstymas.

MANO PIRMOJI STOVYKLA

gaitės išsigando. Pasirodo, kad tai buvo šuo, kurį mes dienos metu matėm. Bet naktį jis buvo daug baisesnis. . .

Stovykloje savaitė prabėgo labai greitai. Paskutinį vakarą turėjom mažą laužą su linksma programa, kuriai mes visos ruošėmės per visą dieną.

Atsimenu, kad prieš išvažiuojant, pasodinom sode vieną medelį ir tenai reikėjo visoms pakalbėti ką nors apie tą stovyklėlę. Kas patiko, o kas ne. Žinau, kad nė vienai nepatiko nešti vandenį į kalną, o maudytis patiko visoms. Atsiveikinant verkėm.

Ta stovykla buvo maža, bet joje daug ką išmokau.

Smagu buvo praleisti dienas kartu su draugėmis. Užtat paskui labai norėjau dalyvauti visose kitose stovyklose.

30 metų Pynė

1. Daug daug dainelių, broliai ir sesės,
(Daug, daug,) Mes padainuokim visi kartu,
Trisdešimt metų veikimo mūsų
Iš atminimų čia surinktų.

2. Tekėjo saulelė pro debesėlį,
(Tekejo Saulelė) Oi tai, oi tai pro debesėlį. . .
Su klebonu Pijumi veikti pradėjom
Oi tai, oi tai veikti pradėjom.

3. Paskui į Sanpaulį
(Atskrend Sakalėlis) Atskrido lėktuvas,
O jame – Dédé Juozas
Dirbti su lietuviais.

4. Buvo tada Dédé Juozas
(Buvo Gera Gaspadinė) Jaunas kunigėlis
Per Zeliną, Vilą Belą –
Visur pėsčias ėjo. Cha, cha. . .

5. Gražų būrį čia jaunimo
Jis tuojau surinko
Ir pastatė "Atžalyną" –
Dramą Kazio Binkio. Tra lia. . .

6. Paskui visi pynėme
Sekminių vainiką
Ir išdrįsime vaidinti
Net "Vincą Kudirką". Tra lia. . .

7. Jaunimo Švenčių gražios programos
(Gardus Alutis) Tai mūsų veikimo gyvos reklamos
Oi lygia. . . .

SEMENARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000
Diretor Responsavel: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje iki liepos mėnesio Cr\$ 300,00 Atskiro numerio kaina Cr\$ 8,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 18 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 20 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 25 Dol. Į tolimus kraštus 30 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 3.000,00 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr.1.500,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anunėios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr.50,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija-neatsako Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "STANISLAO ŠILEIKA" vardu.

REDAKTORĖ

Šio jubiliejinio "ML" numerio ateitinikišką medžiagą redagavo Lucija Jodelytė Butrimavičienė ir Sandra Saldytė.

REDAKTORIŲ PASTABA

Surinkome medžiagą šiam numeriui iš mums prieinamų dokumentų ir iš atminties. Jeigu kokio nors įvykio ar asmens nepaminėjome nebuvo iš blogos valios. Norėjome prisiminti visus talkininkus ir svarbesnius įvykius, o ne paslėpti.

Pavergtoji Lietuva — gyvasis paveikslas, pastatytas Sao Paulo moksleivių ateitininkų miesto teatre, kur vyko Vasario 16 minėjimas.

REDAKTORĖ

Atsiprašome už galimus užmiršimus, jei gausim patikslinimus, papildysim. Dékojame šio numerio bendradarbiams.

Daug daug dainelių mes padainavom,
Šokome polkas ir ratelius
Kirtom "Rugučius" sukom "Malūną"
Ir "Lenciūgėlj" ir "Oželius". . .

9. Nedėlios rytelį valandą devintą (Kada No
Rinkomės bažnyčioj dvasią atgaivinti.

10. Kas subatos vakarėlj, ojo jo
Smagu Ramovėm suėjus ojo jo. . .

12. Išvažiavo Dédé Juozas
Dirbt "interiore".
Jo ateitininkai likę (Buvo gera gospadinė)
Suėjo į poras. . .

13. Dédé Juozas, ten indėnus
Amatų (gyventi) mokino,
Čia ateitininkų šeimos
Vaikučius augino.

14. Parvažiavo Dédé Juozas
Atgal į Zeliną
Rado čia užaugusį
Jau kitą jaunimą.

15. Dabar "Volungė" dainuoja,
O "Rūtėlė" šoka.
Tiktai savo tėvų kalbą
Ne visi jau moka.

16. Ir laikai geresni dabar jau atėjo (Tu Lietuva
"Lituanikos" sodyboj stovyklauti pradėj

17. Ten Paunksmė, ten oras grynas,
Ten pakėlėse auga pušynas.

18. Net Linas Kojelis, paskui jo sesutė
Atskrido su mumis kartu stovyklauti

19. Trisdešimt metų greitai praslinko. . .
Ir vis dar veikia ateitininkai.

(Gardus Alut)

20. Ačiū tėveliams, ačiū globėjams,
Ir mūsų darbo visiems rėmėjams.

LIETUVIŲ SAJUNGOS-ALIANÇA PASTOGĖJE

S-gos Krsp

50 DARBO METŲ

1981 metais sueis 50 metų nuo Lietuvių Sąjungos įkūrimo, kuri, tada, vadinosi Aliança Autoprotetora de Beneficiência dos Lituanos no Brasil. Buvo įregistruota ir oficialiai pradėjo veikti 1931 m. lapkričio mėn. 24 d. Pagal vietos organizacinius valdžios organų reikalavimus ir pačios organizacijos prisitaikymui prie dažnai pasirodančių naujų potvarkių, Sąjungos įstatai buvo keičiami kelis kartus, tik nė vieną kartą nebuvo pajudintas pavadinime įterptas žodis "Autoprotetora", kuris užkirsdavo kelią bile kokioms lengvatoms gauti, mokyklų, išlaikymo atžvilgiu. Paskutinis įstatų pakeitimas įvyko 1963 m. vasario 10 d., pagal kuriuos, nariais jau gali būti lietuviai, brazilai ir naturalizuoti. Anksčiau galėjo priklausyti tik lietuviai.

DĖKOJA SAJUNGOS MOTERIMS

Lietuvių Sąjungos—Aliança Moterų sekcija, už savo filantropiškus darbus, gavo padėkos laišką (jau nebe pirmą) iš Fundação Antonio Prudente, sekančio turinio:

"CARMEN PRUDENTE— presidente do Conselho Social e da Réde Feminina de Combate ao Câncer da Fundação Antonio Prudente. Sra. Anielé Dutkus — Secretária da Aliança Lituana Brasileira de Beneficiência Social. Prezada Senhora, Em nome da Fundação Antonio Prudente e da Réde Feminina de Combate ao Câncer, agradecemos, por seu intermedio a valiosa colaboração representada por 31 aventais e 44 jogos de pijamas para crianças além de uma caixa de botões. Deus retribua esse gesto de generosidade com muitas e preciosas graças. Cordiais saudações. Carmen Anes Prudente 18-08-1980".

IR ZELINIEČIAI GAVO PARAMĄ

V. Zelinos lietuvių kilmės jaunuolių grupės vardu — V. Tumas, L. Kuniškas,

K. Ausenka ir J. Šermukšnis — lankėsi Sąjungos—Aliança būstinėje, papasakojo apie savo grupės veikimą sporto srityje ir išdėstė jaunuolių problemas, su kuriomis reikia susidurti, norint matyti jaunuolių tarpe sportą klestint. Jie įteikė Sąjungos—Aliança Valdybai padėkos laišką, už jiems suteiktą materialinę paramą, kuriame sako:

"Ilmos Snrs. Diretores da Aliança Lituano Brasileira. Vimos pela presente agradecer a V.Sas. a sua valiosa contribuição de Cr.\$ 5.000,00 (cinco mil cruzeiros), colaborando junto ás despesas que tivemos para aquisição de material esportivo. Desejamos assegurar a V.Sas. que envidaremos os nossos melhores esforços para o engrandecimento de nossas atividades esportivas, com o qual esperamos homenagear a nossa Lituânia, da qual somos descendentes".

ISIGYJO VERTINGŲ KNYGŲ

Kad paturtinus savo biblioteką Sąjungos—Aliança Valdyba įsigijo iš Amerikos, vertingų knygų, būtent: Lietuvių Enciklopedijos 36 tomus ir Encyclopedia Lituana, anglų kalba, 6 tomus. Knygoms išleista 475 doleriai.

VIS DAŽNIAU PALYDIME SAVO NARIUS

Šiais metais Sąjunga—Aliança jau neteko trijų narių: V. Butkevičiaus, T. Katafaj, kuris buvo jugoslavų kilmės, bet dvasioje lietuvis, vedęs buvo Mariją Ambrozevičiūtę, ir Antano Navicko.

Rugsėjo pabaigoje iškeliavo amžinbėn, menininkas Antanas Navickas, pasak rašytojos H. Mošinskienės — "Jis išėjo amžinam poilsiui, bet dvasia liko gyva. . . lėjus V. Zelinos bažnyčion, nustebsi. . . kiek paveikslų. . . kiek darbo rankų. . . kiek nemigo naktų svajota. . . lėjus į Sąjungos salę, matai scenoje mielą pirkelę, jaunimas čia šoka linksmai,

SKAITYK IR PLATINK

"MŪSŲ LIETUVA"

šypsosi lietuvių veidai, štama véjo paliesti lapeliai, darželyje mirga žiedeliai. Kas gi papuošė tą sceną, kas gi dirbo naktį dieną? . . ." — O, gi Antanas Navicka. O, kiek šventovių, bažnyčių — jįsai papuošė savo rankomis, keliaudamas drauge su mons. Aleksandru Arminu, po braziliškas parapijas? O kiek privačių lietuvių namų sienų yra papuoštos Antano Navicko pieštais paveikslais? Surinkus visus į krūvą, graži meno galerija susidarytų. O kodėl nesuruošti menininko garbei jo paliktų paveikslų parodą ir susipažindinti mūsų visuomenę su mirusiojo Antano Navicko paliktais darbais? Juk Sąjungos Aliança pastogėje tam galimybių yra, truksta tik iniciatyvos.

NAUJA NARĖ

Vieni pasitraukia amžinam poilsiui, atlikę savo misiją šeimoje ir kolonijoje, kiti glaudžiasi prie lietuviškos šeimos — stoja nariais į organizacijas. Sąjungos Aliança Valdyba, dar šiomis dienomis patvirtino naują narę Eugénija Reuba, zelinietę. Gero pasisekimo.

STIPENDIJA MOKSLEIVIUI

Ilgametis Sąjungos narys, pavardės prašė kol kas neskelbti, pasižadėjo Sąjungos—Aliança tarpininkaujant, mokėti stipendiją Cr.\$ 3.000,00 į mėnesį lietuvių kilmės studijuojančiam jaunuoliui. Stipendija bus skiriama, be abejo, pagal Sąjungos vadovybės nuožiūrą ir tik nepasiturinčiam.

ŠYPSENOS

"Paukščiukas"

—Tetule, ar tavo paukščiukas taip gražiai gieda, kaip ir mano?

—Aš neturiu paukščiuko vaikeli!

—Tai kodėl mano tėtė vakar sakė, kad tetulė turi paukščiuką-galvoje?...

Juo daugiau . . .

—Juo daugiau klausaisi rinkiminių kandidatų pažadų, juo labiau supranti, kodėl JAV vadinama pažadėtąja žeme.

Dra. HELGA HERING

MEDICA — GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 - V. Sta. Maria das 8:00 às 12 h.
das 14:00 às 18:00 Fone: 265-7590
Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937
Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVISKAI

Halina Mošinskienė

"NOITE LITUANA"

Esporte Clube "Pinheiros" turįs savo Departamento Cultural, be kitų pramogų, periodiškai supažindina savo narius su kitų tautų meno ir kultūros vertybėmis. Š.m. lapkričio 8 d. vakaras buvo skirtas lietuviams, ir sakyčiau, visai atsitiktinai gavau 2 pakvietimus į "Noite Lituana".

Nors lietaus pilna atmosfera kabojo tarsi sunkus lovys pilnas vandens, vis dėlto mudvi su dukra ryžomės susirasti tą klubą ir drauge praleisti šeštadienio vakarą.

Susiradome ir gėrėjomės, kaip senieji italų imigrantai ikūrė tokį puikų kelis kvartalus apimantį klubą, S.Paulyje. Aišku – juo didesnė ir turtingesnė kolonija, tuo lengviau padaryti kažką gero, naudingo, visiems patogaus.

Teatro salė didelė, patogiomis kėdėmis, prisipildė vyresnio amžiaus ir jaunimo publika. "Noite Lituana" programą atidarė šio klubo kultūros departamento atstovas, labai jautriai ir poetiškai supažindinęs žiūrovus su Lietuvos svarba pasaulinės kultūros lobyje, pabrėždamas lietuvių išėivių prierašumą prie savosios kalbos, meno ir tradicijų.

Po to sekė Dr. Sandros Saldytės "Aspectos de Lituania" paskaita, kruopščiai paruošta, nupasakojant suglaustai Lietuvos istorinę praeitį iki šių dienų, ir pabrėžiant, kad jau 40 metų, kaip tauta neša okupanto jungą. Taipogi pralegėntė iškėlė lietuvių kalbos senumą ir svarbą, kurią pripažįsta pasaulio kalbininkai. Paskaitos metu buvo rodomos ekrane skaidrės Lietuvos gamtos, miestų, istorinių paminklų sutampančių su kalbos turiniu. Visi klausėsi su dideliu dėmesiu, niekas netriukšmavo, vaikai nebėgiojo ir atrodo, niekas nesibodėjo.

Antroje dalyje pasirodė mūsų jaunutė "Volungė", vad. Kristinos G. Valavičiūtės. Lietuvių išėivijos jaunimas saulėta šypsena, puošniais tautiniais rūbais, man priminė Lietuvos darželių gėlyną. Choras sudainavo septynias dainas: Lauksiu tavęs ateinant, Tėviškės šilais, kur aidi dar Gavotas anų senų laikų ir Trys berneliai svajoja apie ateitį, Kai Motinėle klevo lopšy supa kūdikį, Rudens neramią naktį. . . Per Tėviškės žemę – ėjome visi kartu, kurie tų dainų klausėmės.

P-lė Kristina – choro vadovė parodė visą savo jaunatvišką temperamentą ir choras disciplinuotai jai pakluso. Tačiau, patarčiau dainininkams daugiau drąsos išraiškoje. Dainuokite visada pilna krutine, nesivarždami nei scenos, nei publikos. Dainuokite taip, tarsi plačiais žingsniais žengdami per Lietuvos tėviškės žemę.

Tikrai subtili buvo Silvanos Banytės piano palyda.

Trečioje dalyje pasirodė V.Zelinos tautinių šokių grupė "Rūtelė" pašokusi 5 tautinius šokius: Jaunystės šokis Pakeltkoju Lankydamas pro Rugučius susitiko Čigonėlius. – Ar ispėsėte kokie buvo šokami šokiai?.

Bravo "Rūtelė"! Didelė pažanga, susiklausymas ir žvalumas. Smagi akordeonisto Klaudijaus Butkaus palyda. Pagirtina koordinacija Silvanos Aradzenko. Tik mergaitėms, vis dėlto reikėtų daugiau grakštumo ir lengvumo figurose, nes vis dar jaučiamas "scenos varžtas", nuo kurio reikėtų atsipalaidoti šokėjams ir dainininkams.

Pagirtina pranešėjos Silvanos Aradzenkos graži išvaizda, grakšti laikysena bei aiški tarėna.

Brazilų publika labai šiltai priėmė šį pasirodymą ir nesigailėjo katučių. Programos pabaigoje į visus kreipėsi E.C. Pinheiros kultūrinio departamento pirmininkas nuoširdžią padėką S.Paulo lietuvių išėiviją atstovaujantiems "Volungė" ir "Rūtelei", įteikdamas padėkos raštą ir puikių rožių puokštes jų vadovėms.

Literatūros būrelio vardu, aš sveikinu Jus, skaistusi jaunime, su šiuo neabejotinai svarbiu lietuvių kultūriniu įnašu į Brazilijos kultūros lobyną. Tęskite tai, kas jaunai širdžiai sava ir miela, atsiremami į Jūsų protėvių ir tėvų ištvėrmę ir obalsiu "Lietuviais esame mes gimę, Lietuviais turime ir būt. . ."

KVIEČIAI AR PELŲ MAIŠAS?

(Antras Advento sekmadienis)

– Darykit atgailą, atsiverskit, nes Kristus jau arti! – šaukia Jonas krikštytojas Judiejos tyruose. Ir žmonės eina maudytis Jordane.

Bet negi Jordanas kokia paslaptinga vonia ar dvasios gydykla?

Nėra prasmės mazgoti iš viršaus, neturint jokio vidinio nusistatymo pakeisti savo gyvenimo kryptį. Tad

– Angių veisle, – nei kiek nedailindamas žodžių tiesiai rėžia į akis, pamatęs daugelį fariziejų, atėjusių į jo krikštą. – O jūs, žalčiai, kas jums užtikrina, kad krikštydamiesi (plaudamiesi Jordane), tuo pačiu nuplausite ir nuodėmes ir tokiu būdu išvengsite Dievo rūstybės? Ne galvą reikia plauti, o pakeisti galvosena, ir pagal naują nusistatymą gyventi. Ir taip darbais įrodyti (sau, kitiems ir Dievui) savo apsisprendimą už Kristų.

Nei priklausymas kokiam religiniam organizacijai, nei "geri darbai", nei pasitikėjimas savo padėtimi ("Juk aš esu geras katalikas") gali savaime "išteisinti" ir išganyti.

Atgaila, atsivertimas – tai galvosenos, nusistatymo pakeitimas ir patikslinimas.

Kiekvienas mūsų jau šiandien turim stoti į teismą – ir teisti patys save, pirm negu Dievas mus nuteis nepakeičiamu sprendimu.

Adventas yra skirtas kaip tik tam.

– Viešpats jau su vėtykle rankoj, pasirengęs valyti savo klojimą, – šaukia Jonas. – Kviečius supils į aruodą, o pelus sudegins.

Kas aš esu Viešpaties akyse?

Ar kviečiai, kuriuos dar reikia išvėtyti, išvalyti ir supilti į aruodą?

O gal pelai, skirti tik būti sudegintais?

Aš gal tikiuosi per savo gyvenimą pripildęs aruodą kviečių. O jei būtų vien tik krūva pelų, šapų, dulkių? . . .

Aš tikiuosi pats esąs aruodas kviečių. O jei Viešpats atėjęs rastų vien tik . . . pelų maišą?

– Viešpatie, pasigailėk . . .

PG

PARDUODAMAS

vertingas sieninis

LIETUVOS ŽEMĖLAPIS

dydis: 80 x 60 cm

Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją,
R. Juatindiba, 28, tel. 273-0338

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divórcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

MŪSŲ ŽINIOS

ATEITININKŲ JUBILIEJINĖS MIŠIOS

Gruodžio 21 dieną 18 val. Vila Zelinoje. Po Mišių Agapė

TRADICINIŲ LIETUVIŠKŲ KŪČIŲ valgių pamoka, bus jaunimo namuose gruodžio 19 dieną 19 val.

Užsirašyti pas Dėdę Juozą
Telefonas: 63-59-75

100-tasis LITERATŪROS BŪRELIO VAKARAS

Lapkričio 29 dienos vakarą, dalyvaujant beveik visiems nariams, pp. R. ir Alf. Petraičių rezidencijoje, įvyko jubiliejinis – 100-tasis – Literatūros Būrelio susirinkimas, žymintis 10 metų nepertrauktos veiklos.

Literatūros Būrelio iniciatorius, chem Alf. D.Petraitis, apžvelgė 10 metų veiklos laikotarpį (nuo 1971 m. vasario 26 d.); minute tylos buvo pagerbti į amžinybę iškeliaavusieji nariai – inž. Zenonas Bačelis ir p.Bronė Keme-klytė–Merani; o tolimas Būrelio narys t. Antanas Saulaitis, paskambino telefonu iš Čikagos, sveikindamas. 100-tajam susirinkimui ir 10-mečio veiklai paminėti vaišinguose pp, namuose negalėjo stigti šampano taurės ir tradicinio torto.

Literatūros Būrelis ruošia spaudai leidinį „Mūsų dešimtmetis“.

PUIKUS LIETUVIŠKOS DAINOS KONCERTAS

Lapkričio 30 d. L.K.B-nės choras, keturiasdešimt trijų metų nepertraukto darbo minėjimo proga, davė lietuviškos dainos koncertą.

Parinktos dainos ir suskirstytos į tris dialis, reiškė džiaugsmą randantis tarp savųjų, meilę tolimai Tėvynei ir pavergtiems broliams, o taip pat padėką Visatos Kūrėjui Dievui.

Koncerto proga ilgamečiui L.K.B-nės chorvedžiui, Mo. Viktorui Tatarūnui, buvo įteikta Lietuvos Visuomenininko premija, kurią jam paskyrė Pasaulio Lietuvių Katalikų Bendrijos centro valdyba Čikagoje.

Plačiau apie šiuos du reikšmingus įvykius bus sekančiam ML numery.

RYMANTĖ STEPONAITIS TRADUTORA JURAMENTADA LITUANO

Horário Comercial: Das 19 as 21horas:
Tels.: 853-0026 R.Pedroso Alvarenga,
881-7792 505, - ap.57 Tel.:
852-0677, São Paulo

Gruodžio mėn. 21 d., sekmadienį, 16 val.
V. Zelinoje Jaunimo Namuose yra rengiama

KALĖDŲ EGLUTĖ

Meninę programą išpildys Lituanistinės mokyklos mokiniai.
Į Šventę žada atvykti ir Kalėdų Senelis.

Kviečiame visus lietuvius dalyvauti. Įėjimas nemokamas.

Rengėjai:

Br. Liet. Bendruomenės Valdyba

NAUJA ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS VALDYBA

Šv. Juozapo Bendruomenės susirinkimas įvyko lapkričio 23 dieną, jaunimo namuose. Susirinkimą atidarė Bendruomenės pirmininkas kun. J. Šeškevičius, padėkodamas nariams, kurie į susirinkimą atėjo, tuo parodydami, kad damisi Bendruomenės reikalais. Susirinkimui pirmininkavo – p. Pijus Butrimavičius, darbų apžvalgą padarė – p. Angelina Tatarūnienė, kasos pranešimą – p. Vincas Banys. Po revizijos komisijos pranešimo ir iškeltų pastabų, vyko diskusijos.

Buvo išrinkta valdyba sekantiems dviems metams:

Pirm. – kun. Juozas Šeškevičius, Vice.pirm. – advokatas Pijus Butrimavičius, I sekretorius – Angela Joteikaitė, II sekretorius – Vytautas Bacevičius, I kasininkas – Vanda Pumputienė, II kasininkas – Angelina Tatarūnienė, turto globėjas – Jonas Jodelis. Nariai: advokatas Algirdas Sliesoraitis ir Vincas Banys. Į Revizijos Komisiją išrinkta: p. Magdalena Vinkšnaitienė, Apolonija Baltaduonienė ir Angelika Triubienė.

Sausio 25 dieną Šv. Juozapo Bendruomenė rengia išvyką į Lituaniką.

LITUANIKA

Nors lietus trukdo, bet baseino geležies darbai eina prie galo. Sekančią savaitę, tikimasi pradėti betonavimą. Gausus lietus vos neišgriovė naujai padarytus tvenkinius. Petraičių ir Pumpučių namams jau daromas stogas, Banių – baigiami vidaus įrengimai.

Rūpindamosios darbininkų išlaikymu po savaitę Lituanikoje dirbo: K.Narntonienė, A.Gudavičienė, U.Cvirkiėnė, Labuckienė, M.Idienė ir I.Seliokienė.

P.Jonas Jodelis, p. Jonas Tatarūnas ir kun. J.Šeškevičius jau keletą kartų buvo nuvykę baseino statybos reikalais. P. Ona Guzikauskienė jau kelintas pir-

madienis iš eilė vašiuoja gražinti savo vasarnamio.

Kelias į Lituaniką, nežiūrint visų lietu, yra geras. Praeitą pirmadienį įsody bą nuvešta 15 verkiančių gluosnių.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Pranešame mūsų pažįstamiems ir draugams, kad šių metų gruodžio 1 d. 13val. Miami–Floridoj pasimirė mūsų brangi motina ir močiūtė **CELINA MOŠINSKIENĖ** 103 metų amžiaus. Trūko tik 8 dieny iki 104 metų.

7-tos dienos mišios bus šeštadienį, gruodžio 6 d. 10 val. ryto Šv.Kazimiero parapijos koplyčioj.

Kviečiame pažįstamus pasimelsti už velionės sielą.

Algirdas ir Halina
Mošinskiai

Po trumpos ligos, gruodžio 1-os dienos anksty ryta São Caetano ligoninėj sustojo plakusi **JURGIO BAREIŠIO** širdis.

Gimęs 1899 ir Brazilijon atvykęs 1928 gyveno 51 metus V.Beloj, pradžioj dirbęs S.Caetano plieno liejykloj, o paskui nuosavoj prekyboj.

Liko liūdesy žmona Salomeja, sūnus Petras Vytautas ir marti Aldona Kuzmaitė Bareišienė, duktė Ona Bareišytė Jocienė ir anūikai: Robertas, Sonia, Lucia Elena (jau ištekėjusi), Teresa Jocy-tė.

Palaidotas S.Caetano Ceramica kapinėse.

7-tos dienos Mišios bus atlaikytos šeštadienį gruodžio 6 d., 9 val. ryto V. Zelinos bažnyčioj.

Šeima dėkoja kun. Pr. Gavėnui, atlikusiam paskutinį religinį patarnavimą, ir visiems, dalyvavusiems laidotuvėse.

MIŠIOS UŽ MIRUSIUS

Mookos Maldos Apaštalavimo iniciatyva gruodžio 7 d. 8 val., Mišios bus už a.a. **T. JONĄ BRUŽIKĄ, SJ.**

FÁBRICA DE GUARDA – CHUVAS

Guarda Chuvos de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas,104 V. Prudente Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

MŪSŲ ŽINIOS

STIPENDIJA MOKSLEIVIAMS

Brazilijos Lietuvių Bendruomenė šiais metais yra gavusi pašalpą, skiriama Brazilijos studentijai, DM. 1.000 vertės, kurią prisiuntė Vokietijos Lietuvių Šalpos Draugija "Labdara", pirmininkaujant p. Jono Glemžos.

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės valdybos nutarimu, stipendija bus dalinama moksleiviams, kurie priklauso jaunimo organizacijoms ar yra pasireiškę lietuviškam veikime.

Stipendija galės būti vienkartinė ar mėnesinė, sulig pageidavimo ir susitarimo.

Pačių lituanistikos mokinių pasiūlymu, stipendininkas turės pasižadėti išpildyti šias sąlygas:

- 1 – prisidėti prie lietuviško jaunimo veikimo;
- 2 – gražinti gautą stipendiją, be palūkanų, bet su pinigų vertės pataisa (correção monetária) po metų laiko pabaigus mokslą ir kaip jau turės nuolatinį darbą. Stipendija galės būti gražinta per 12 išsimokėjimų, kad gražinti pinigai būtų vėl panaudoti kitiems moksleiviams.;
- 3 – Vietoj gražinimo, stipendininkas galės pasižadėti atsilyginti sekretoriavimo ir raštinės darbuose, Brazilijos Lietuvių Bendruomenės valdybai, ne mažiau kaip 4 valandas savaitei, per susitartą laiką.

Moksleiviai, kurie pageidautų gauti šią stipendiją, prašomi kreiptis į B.LB-nės pirmininką, p. Joną Tatarūną, Av. Zelina, 1135, CEP. 03143, S.Paulo.

Brazilijos Lietuvių
Bendruomenės Valdyba

PRANEŠIMAS

Pranešame visiems kurie norėtų dalyvauti VII Pietų Amerikos Lietuvių I Kongrese, kuris įvyks Buenos Aires mieste, 1981 m. vasario mėn. nuo 11 iki 15 d., kad reikalinga išrašyti iš anksto, nes Kongreso Org. Komitetas turi žinoti dalyvių skaičių.

Daugiau informacijų ir anketų galima gauti pas Brazilijos Lietuvių Bendruomenės pirmininką, p. Joną Tatarūną, tel.: 63.73.44

Pakvietimų į Naujų Metų sutikimą galima gauti pas p.p. Viktorą ir Angeliną Tatarūnus f. 273-57-99, p. Petrą Šimonį 63-49-38, Vanderley Buzian 215-89-15, Robertą Saldį 273-32-24, /darbo 864-33-11 ramal 45), Sandra Saldytę 273-32-24 (darbo 276-93-75), Nilza Guzikauskaitę 274-99-24. Abiejose klebonijose: V.Zelina 63-59-75, Šv.Kazimiero 273-0338.

SVEIKINIMAI PER ML

Kas norėtų per "MŪSŲ LIETUVĄ", sveikinti savo klientus ir bičiulius Kalėdų ir N.Metų proga, prašom prisiųsti tekstą ar telefonu pranešti redakcijai iki gruodžio 10 dienos.

Maloniai kviečiame dalyvauti
**LIETUVIŠKAME NAUJŲJŲ METŲ
SUTIKIME**

Vila Zelinoje, Seselių Pranciškėčių salėje. Iškilmingos Vakarienes pradžia 23 val. Minėjimą rengia jaunimas.

**LIETUVIŠKOS BERNELIU MIŠIOS
VILA ZELINOS BAŽNYČIOJE
KŪČIŲ DIENĄ**
22 val.

Kalėdų pirmą dieną suma 11 val.

IŠVYKO KUN. ST. ŠILEIKA

Penktadienį, lapkričio 28 d., kun. Stasys Šileika, atsisveikinęs su Mooka ir Santose susikrovęs į laivą "Punta Malvinas" didelį spausdinių kraitį, išplaukė New Yorko link.

Seniai numatytas ir aptartas kelionės tikslas: su vietiniais dvasiškiais, seselėm ir pasauliečiais praveisti pašaukimų žadinimo kampaniją lietuvių tarpe JAV-bėse ir Kanadoj.

Jis jaučia, kad jį lydi daugelio simpatija, solidarumas ir malda.

PAIEŠKOJIMAI

Cruz Vermelha Brazileira ieško dviejų lietuvių, kurių pavardės yra: Antanas Tamulaitis ir Antanas Kapačiauskas. Kas žinotų prašomi informuoti ML redakciją.

P A D Ė K A

Mes, žemiau pasirašę, lietuvių kalbos kurso mokiniai dėkojame "Mūsų Lietuvos" redakcijai už padovanotą Lietuvos žemėlapij.

Irutė Petraitytė, Sandra Saldytė, Milda Paula Remenciūtė, Nida Renata Remenciūtė, Douglas Saldys, R.Jonas Saldys, A.Valavičius.

Aliança Lituana Brasileira

convida os prezados

associados e amigos para o

REVEILLON

DE

DIA

31-12-80

Às 9:00

Horas

1981

RESERVAS DE MESA

Fones:

93-5470

92-3309

274-5116

Rua Lituania, 67 - Moóca